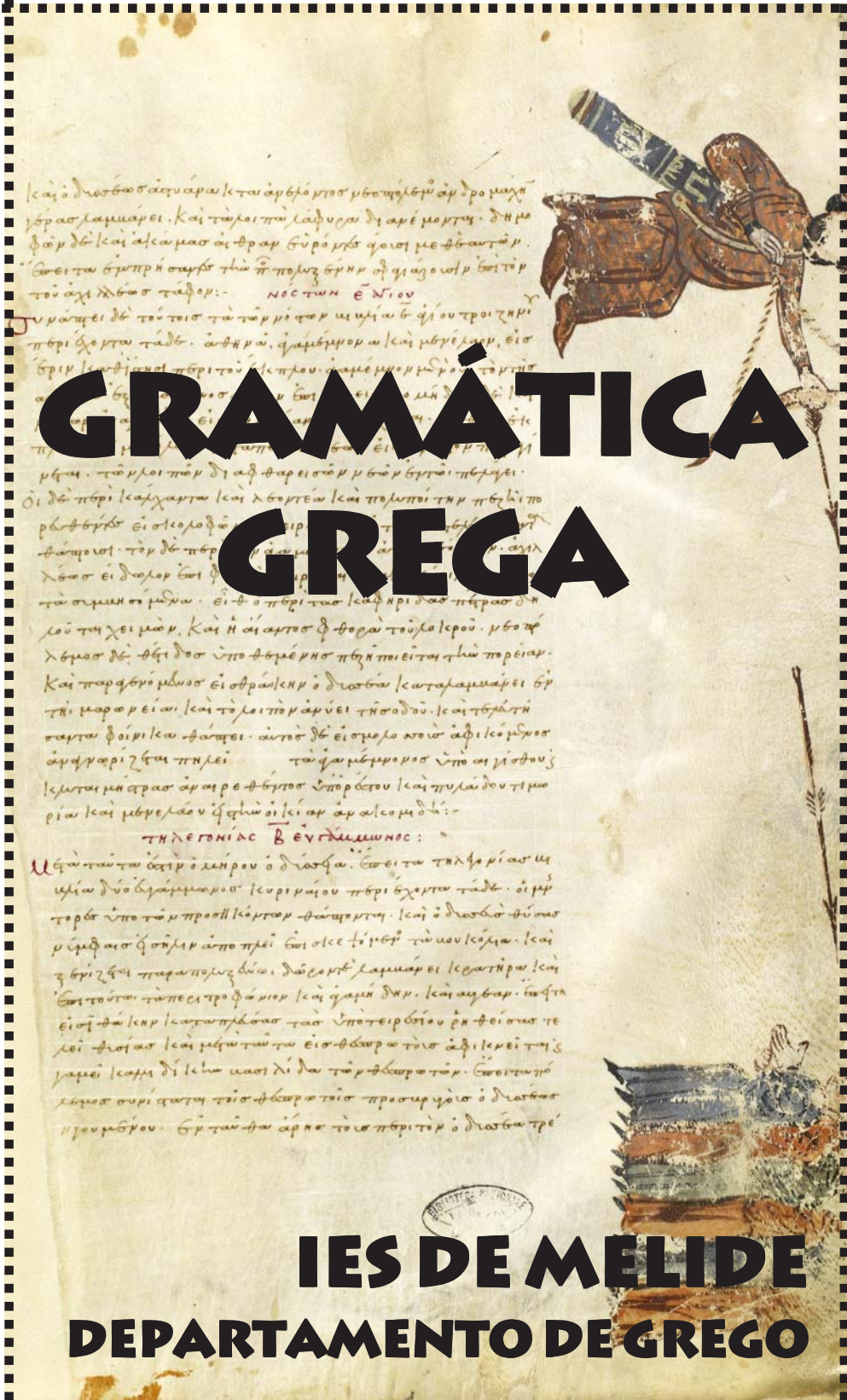

GRAMÁTICA GREGA

IES DE MELIDE
DEPARTAMENTO DE GREGO

ALUMN@:

APUNTAMENTOS

O ALFABETO GREGO

Nome grego	Nome galego	MAIÚSCULA	MINÚSCULA	Pronunciación Histórica
ἄλφα	alfa	A	α	a
βῆτα	bita	B	β	v (fricativo)
γάμμα	gamma	Γ	γ	ga, gue... ie-, ii-
δέλτα	delta	Δ	δ	d
ἐ ψιλόν	épsilon	E	ε	e (antiga ě)
ζῆτα	dsita	Z	ζ	s sonoro (antiga ds)
ῆτα	ita	H	η	i (antiga ē)
θῆτα	zita	Θ	θ	za, ce...
ἰῶτα	iota	I	ι	i
κάππα	kappa	K	κ	ca, que...
λάμβδα	lambda	Λ	λ	l
μῦ	mi	M	μ	m
νῦ	ni	N	ν	n
ξῖ	xi	Ξ	ξ	x [ks]
ὀ μικρόν	ómicron	O	ο	o (antiga ǫ)
πί	pi	Π	π	p
ῥῶ	ro	P	ρ	r
σίγμα	sigma	Σ	σ, -ς	s
ταῦ	taf	T	τ	t
ῥ ψιλόν	ípsilon	Υ	υ	i
φι	fi	Φ	φ	f
χι	ji	Χ	χ	j
ψι	psi	Ψ	ψ	ps
ὦ μέγα	omega	Ω	ω	o (antiga ō)

Os seguintes grupos de consonantes pronúncianse:

γγ= ng, γκ= nk, γχ= nj, γξ= nks

Os seguintes diptongos pronúncianse:

αι=e, αυ=af/av, ει=i, ευ=ef/ev, οι=i, ου=u, υι=ı

REGRAS BÁSICAS DE FONÉTICA GREGA

VOGAIS: Cando dúas vogais abertas van en contacto (α , ϵ , o , $\bar{\alpha}$, η , ω) normalmente contraen. O resultado desta contracción soe ser unha vogal longa ou un ditongo. Estes contactos de vogais abertas aparecen principalmente nos verbos contractos e en substantivos da 3ª declinación.

Podemos atopar as seguintes combinacións:

CONTRACCIÓNS VOCÁLICAS

α	$\alpha + \epsilon, \alpha + \eta > \alpha$ $\alpha + \epsilon\iota, \alpha + \eta > \alpha$ $\alpha + o, \alpha + \omega, \alpha + ou > \omega$ $\alpha + oi > \omega$
ϵ	$\epsilon + \epsilon, \epsilon + \epsilon\iota > \epsilon\iota$ $\epsilon + \eta, \epsilon + \alpha\iota > \eta$ $\epsilon + \alpha, \epsilon + \eta > \eta$ $\epsilon + o, \epsilon + ou > ou$ $\epsilon + \omega > \omega$ $\epsilon + oi > oi$
o	$o + \epsilon, o + o, o + ou > ou$ $o + \epsilon\iota, o + \eta, o + oi > oi$ $o + \eta, o + \omega > \omega$

ALONGAMENTOS VOCÁLICOS

As vogais breves poden alongar por distintos motivos:

$\tilde{\alpha} \Rightarrow \bar{\alpha}, \eta$
 $\epsilon \Rightarrow \eta, \epsilon\iota$
 $o \Rightarrow \omega, ou$
 $\tilde{u}, \tilde{i} \Rightarrow \bar{u}, \bar{i}$

CONSOANTES:

Oclusivas: As consoantes oclusivas son propensas a cambios fonéticos cando van seguidas de $-\sigma$ -, $-\varsigma$:

Oclusivas			
labiais	velares	dentais	
β	γ	δ	sonoras
π	κ	τ	sordas
φ	χ	θ	aspiradas
$\pi\tau$	$\tau\tau, \sigma\sigma$	ζ	consonantes dobles
$+$	$+$	$+$	
σ	σ	σ	
$\downarrow$	$\downarrow$	$\downarrow$	
ψ	ξ	σ	

Sigma: $-\sigma$ -, $-\varsigma$

- Provoca cambios nas oclusivas
- Tras nasal: $-\psi\varsigma > -\varsigma$
- Entre vogais $-\sigma$ - cae ou desaparece e as vogais en contacto, se son abertas, contraen

Líquidas: λ, ρ

Nasais: μ, ν

Silbante: $\sigma, -\varsigma$

Dobres: ψ, ξ, ζ

PRINCIPAIS CARACTERÍSTICAS DA MORFOLOXÍA GREGA

Clases de palabras

Artigo	De uso obrigatorio en grego: ὁ, ἡ, τό	MORFOLOXÍA NOMINAL Teñen xénero, número e caso Declínanse	VARIABLES
Substantivo	nome: ἄνθρωπος, -ου ὁ (home)		
Adxectivo	modifica ao nome: καλός, ἡ, ὄν (bo/a)		
Pronome	Substitúe ao nome: οὗτος, αὕτη, τοῦτο (ese)		
Verbo	Núcleo da frase: παιδεύω (educar)	MORFOLOXÍA VERBAL Teñen persoa, número, tempo, modo e voz. Conxúganse	INVARIABLES
Adverbio	Modifica ao verbo, adx. ou adv.: καλῶς (ben)		
Preposición	Ante substantivos ou verbos: ὑπό (debaixo)		
Conxunción	Nexo: καί (e)		
Interxección	Exclamación: ὦ (oh!)		
Partícula	Matizan o significado da frase ou actúan coma conxuncións: μέν... δέ		

MORFOLOXÍA NOMINAL

Xénero: Masculino, feminino e neutro

Número: singular, dual e plural

* O dual indicaba dous elementos. Só se usa en expresións para dous elementos que habitualmente van emparellados (os dous ollos...) só parece en textos literarios. Ex: Τὼ θεῶ (as dúas deusas- Hera e Atenea)

Caso: serve para indicar a función sintáctica que desempeñan os artigos, substantivos, adxectivos e/ou pronomes. En grego hai cinco casos:

Nominativo: función de suxeito, atributo e predicativo (do suxeito)

Ex.: Ὁ ἄνθρωπος ἐλεύθερος ἐστίν: O home é libre

Vocativo: invocación (chamar a alguén)

Ex.: ὦ ἐλεύθερε ἄνθρωπε: (Ou!) home libre!

Acusativo: C. directo, prep + ac.= c. circunstancial.

Ex.: τὸν ἐλεύθερον ἄνθρωπον παιδεύω: Educo ao home libre

Xenitivo: C. do nome, c. dun adxectivo, verbo (soe traducirse con “de”), prep. + xt. =c. circunst.

O xenitivo grego realiza a maioría das funcións do ablativo latino.

Ex.: Ὁ οἶκος τοῦ ἐλεύθερου ἀνθρώπου: A casa do home libre

Dativo: C. Indirecto, c. circunst., prep + dt. = c. circunstancial.

Ex.: τὸν οἶνον τῷ ἐλεύθερῳ ἀνθρώπῳ φέρω: levo viño ao home libre

1ª DECLINACIÓN ou DECLINACIÓN EN -α					
	Femininos			Masculinos	
N	σοφία (sabedoria)	θάλασσα (mar)	ἀρχή (poder)	ποιητής (poeta)	νεανίας (mozo)
V	σοφία	θάλασσα	ἀρχή	ποιητα	νεανία
A	σοφίαν	θάλασσαν	ἀρχήν	ποιητήν	νεανίαν
X	σοφίας	θάλασσης	ἀρχῆς	ποιητοῦ	νεανίου
D	σοφία	θάλασση	ἀρχῇ	ποιητῇ	νεανίᾳ
N-V	σοφίαι	θάλασσαι	ἀρχαί	ποιηταί	νεανία
A	σοφίας	θάλασσας	ἀρχάς	ποιητάς	νεανίας
X	σοφίων	θάλασσων	ἀρχῶν	ποιητῶν	νεανίων
D	σοφίαις	θάλασσαις	ἀρχαῖς	ποιηταῖς	νεανίαις

2ª DECLINACIÓN OU DECLINACIÓN. TEMÁTICA					
SUBSTANTIVOS			ADJECTIVOS DE 3 TERMINACIÓNS		
	masculinos	neutros	masculino -2ª	feminino -1ª η	neutro -2ª
N	βίος (vida)	ἔργον (trabalho)	κακός (malo)	κακή	κακόν
V	βίε	ἔργον	κακέ	κακή	κακόν
A	βίον	ἔργον	κακόν	κακήν	κακόν
X	βίου	ἔργου	κακοῦ	κακῆς	κακοῦ
D	βίῳ	ἔργῳ	κακῷ	κακῇ	κακῷ
N-V	βίοι	ἔργα	κακοί	κακαί	κακά
A	βίους	ἔργα	κακοὺς	κακάς	κακά
X	βίων	ἔργων	κακῶν	κακῶν	κακῶν
D	βίοις	ἔργοις	κακοῖς	κακαῖς	κακοῖς

ADJECTIVOS DE 3 TERMINACIÓNS				ADJECT. DE 2 TERMINACIÓNS	
	masculinos- 2ª	femininos-1ª α	neutros -2ª	mas-fem.- 2ª	neutros- 2ª
N	μικρός (pequeno)	μικρά	μικρόν	ἄδικος (ínxusto)	ἄδικον
V	μικρέ	μικρά	μικρόν	ἄδικε	ἄδικον
A	μικρόν	μικράν	μικρόν		ἄδικον
X	μικροῦ	μικρᾶς	μικροῦ		ἀδίκου
D	μικρῷ	μικρᾷ	μικρῷ		ἀδίκῳ
N-V	μικροί	μικραί	μικρά	ἄδικοι	ἄδικα
A	μικροὺς	μικράς	μικρά	ἄδίκους	ἄδικα
X	μικρῶν	μικρῶν	μικρῶν		ἀδίκων
D	μικροῖς	μικραῖς	μικροῖς		ἀδίκοις

3ª DECLINACIÓN OU DECLINACIÓN ATEMÁTICA - SUBSTANTIVOS

TEMAS EN OCLUSIVA (β, γ, δ/ π, κ, τ/ φ, χ, θ)				
N	φλέψ (ή) vea	φύλαξ (ό) garda	παῖς (ό, ή) neno/a, fillo/a	ποίημα (τό) poema
V	φλέψ	φύλαξ	παῖ	ποίημα
A	φλεβά	φύλακα	παῖδα	ποίημα
X	φλεβός	φύλακος	παιδός	ποιήματος
D	φλεβί	φύλακι	παιδί	ποιήματι
N-V	φλέβες	φύλακες	παῖδες	ποιήματα
A	φλέβας	φύλακας	παῖδας	ποιήματα
X	φλεβών	φύλακων	παιδών	ποιημάτων
D	φλεψί(ν)	φύλαξι(ν)	παισί(ν)	ποιήμασι(ν)

Temas en nasal (ν)		Temas en ντ		Temas en líquida(λ, ρ)	
N	ήγεμών (ό) xefe	ἄρχων (ό) gobernante	γίγας (ό) xigante	πατήρ (ό)pai	ἄνθρω (ό) home
V	ήγεμών/ήγεμόν	ἄρχον	γίγαν	πάτερ	ἄνερ
A	ήγεμόνα	ἄρχοντα	γίγαντα	πατέρα	ἄνδρα
X	ήγεμόνος	ἄρχοντος	γίγαντος	πατρός	ἀνδρός
D	ήγεμόνι	ἄρχοντι	γίγαντι	πατρί	ἀνδρί
N-V	ήγεμόνες	ἄρχοντες	γίγαντες	πατέρες	ἄνδρες
A	ήγεμόνας	ἄρχοντας	γίγαντας	πατέρας	ἄνδρας
X	ήγεμόνων	ἀρχόντων	γιγάντων	πατέρων	ἀνδρῶν
D	ήγεμόσι(ν)	ἄρχουσι(ν)	γίγασι(ν)	πατράσι(ν)	ἀνδράσι(ν)

Temas en silbante (σ)		Temas en vogal			
Variables en -ος/-εσ-		Invariables en -εσ-	Ditongo	Vogal variables	Vogal invariables
N	γένος (τό) (xénero)	τριήρης (ή) (trirreme)	βασιλεύς (ό) (rei)	πόλις (ή) (cidade)	ἰχθύς (ό) (peixe)
V	γένος	τριήρες	βασιλεῦ	πόλι	ἰχθύ
A	γένος	τριήρη (τριήρεσθ)	βασιλέα	πόλιν	ἰχθύν
X	γένους (γένεσος)	τριήρους (τριήρεσος)	βασιλέως	πόλεως	ἰχθύος
D	γένει (γένεσθ)	τριήρει (τριήρεσθ)	βασιλεῖ	πόλει	ἰχθύϊ
N-V	γένη (γένεσθ)	τριήρεις (τριήρεσθ)	βασιλεῖς	πόλεις	ἰχθύες
A	γένη (γένεσθ)	τριήρεις (τριήρεσθ)	βασιλέας	πόλεις	ἰχθύς
X	γενῶν (γενέσων)	τριήρων (τριήρεσων)	βασιλέων	πόλεων	ἰχθύων
D	γένεσι(ν) (γένεσθ)	τριήρεσι(ν) (τριήρεσθ)	βασιλεῦσι(ν)	πόλεσι(ν)	ἰχθύσι(ν)

SUBSTANTIVOS IRREGULARES					
N	Ζεὺς (ό) (Zeus)	γυνή (ή) (muller)	ναῦς (ή) (nave)	βοῦς (ό/ή) (boi)	χεῖρ (ή) (man)
V	Ζεῦ	γύναι	ναῦ	βοῦ	χεῖρ
A	Δία	γυναῖκα	ναῦν	βοῦν	χεῖρα
X	Διός	γυναικός	νεώς	βοός	χειρός
D	Δί	γυναικί	νηί	βοί	χειρί
N-V		γυναῖκες	νῆες	βόες	χεῖρες
A		γυναῖκας	ναύς	βοῦς	χειρας
X		γυναικῶν	νεῶν	βοῶν	χειρῶν
D		γυναιξί(ν)	ναυσί(ν)	βουσί(ν)	χερσί(ν)

3ª DECLINACIÓN - ADXECTIVOS

ADXECTIVOS DE 2 TERMINACIONÓS				
	Temas en nasal		Temas en silbante	
	M-F	N	M-F	N
N	βελτίων (mellor)	βέλτιον	ἄμαθής (ignorante)	ἄμαθές
V	βέλτιον	βέλτιον	ἄμαθές	ἄμαθές
A	βελτίονα/ βελτίω*	βέλτιον	ἄμαθη	ἄμαθές
X	βελτίονος		ἄμαθοῦς	
D	βελτίονι		ἄμαθεῖ	
N-V	βελτίονες/βελτίους*	βελτίονα/βελτίω*	ἄμαθεῖς	ἄμαθη
A	βελτίονας/βελτίους*	βελτίονα/βελτίω*	ἄμαθεῖς	ἄμαθη
X	βελτιόνων		ἄμαθῶν	
D	βελτίοσι(ν)		ἄμαθέσι(ν)	

* Estas son formas alternativas contractas que se dan só nos comparativos, nunca en adx. tipo εὐδαίμων, -ον

ADXECTIVOS DE 3 TERMINACIONES						
	M (3ª vt)	F (1ª)	N (3ª vt)	M (3ª vocal)	F (1ª)	N (3ª vocal)
N	πᾶς (todo)	πᾶσα	πᾶν	ἡδύς (doce)	ἡδεῖα	ἡδύ
V	πᾶς	πᾶσα	πᾶν	ἡδύ	ἡδεῖα	ἡδύ
A	πάντα	πᾶσαν	πᾶν	ἡδύν	ἡδεῖαν	ἡδύ
X	παντός	πάσης	παντός	ἡδέος	ἡδεῖας	ἡδέος
D	παντί	πάσῃ	παντί	ἡδεῖ	ἡδεῖα	ἡδεῖ
N-V	πάντες	πᾶσαι	πάντα	ἡδεῖς	ἡδεῖαι	ἡδέα
A	πάντας	πάσας	πάντα	ἡδεῖς	ἡδεῖας	ἡδέα
X	πάντων	πασῶν	πάντων	ἡδέων	ἡδεῖων	ἡδέων
D	πᾶσι(v)	πάσαις	πᾶσι(v)	ἡδέσι(v)	ἡδεῖαις	ἡδέσι(v)

PARTICIPIOS ACTIVOS									
	Participio de presente			Participio de aoristo			Participio de perfecto		
	M (3ª vt)	F (1ª)	N (3ª vt)	M (3ª vt)	F (1ª)	N (3ª vt)	M (3ª dental)	F (1ª)	N (3ª dental)
N	λύων	λύουσα	λύον	λύσας	λύσασα	λύσαν	λελυκώς	λελυκυῖα	λελυκός
V	λύον	λύουσα	λύον	λύσαν	λύσασα	λύσαν	λελυκός	λελυκυῖα	λελυκός
A	λύοντα	λύουσιν	λύον	λύσαντα	λύσασαν	λύσαν	λελυκότα	λελυκυῖαν	λελυκός
X	λύοντος	λυούσης	λύοντος	λύσαντος	λύσασης	λύσαντος	λελυκότος	λελυκυῖας	λελυκότος
D	λύοντι	λυούσῃ	λύοντι	λύσαντι	λύσαση	λύσαντι	λελυκότι	λελυκυῖα	λελυκότι
N-V	λύοντες	λύουσιν	λύοντα	λύσαντες	λύσασιν	λύσαντα	λελυκότες	λελυκυῖαι	λελυκότα
A	λύοντας	λύουσας	λύοντα	λύσαντας	λύσασας	λύσαντα	λελυκότας	λελυκυῖας	λελυκότα
X	λύόντων	λυουσῶν	λύόντων	λυσάντων	λυσάσων	λυσάντων	λελυκότων	λελυκυῖων	λελυκότων
D	λύουσι(v)	λυούσαις	λύουσι(v)	λυσάσι(v)	λυσάσαις	λυσάσι(v)	λελυκόσι(v)	λελυκυῖαις	λελυκόσι(v)
tr: o/a que desata/desataba, desatando				tr: o/a que desatou, tendo desatado			Tr: o/a que ten desatado		

ADXECTIVOS IRREGULARES						
	M	F	N	M	F	N
N-V	πολύς (moito)	πολλή	πολύ	μέγας (grande)	μεγάλη	μέγα
A	πολύν	πολλήν	πολύ	μέγαν	μεγάλην	μέγα
X	πολλοῦ	πολλῆς	πολλοῦ	μεγάλου	μεγάλης	μεγάλου
D	πολλῶ	πολλῇ	πολλῶ	μεγάλῳ	μεγάλῃ	μεγάλῳ
N-V	πολλοί	πολλαί	πολλά	μεγάλοι	μεγάλαι	μεγάλα
A	πολλούς	πολλάς	πολλά	μεγάλους	μεγάλας	μεγάλα
X	πολλῶν	πολλῶν	πολλῶν	μεγάλων	μεγάλων	μεγάλων
D	πολλοῖς	πολλαῖς	πολλοῖς	μεγάλοις	μεγάλαις	μεγάλοις

ARTIGO E PRONOMES

	ARTIGO (o, a)			RELATIVO (o cal, que)			PRON. DE IDENTIDADE E 3ª PERS.		
	M	F	N	M	F	N	M (el, mesmo)	F	N
N	ὁ	ἡ	τὸ	ὅς	ἥ	ὅ	αὐτός	αὐτή	αὐτό
A	τόν	τήν	τό	ὄν	ἥν	ὄ	αὐτόν	αὐτήν	αὐτό
X	τοῦ	τῆς	τοῦ	οὗ	ῆς	οὗ	αὐτοῦ	αὐτῆς	αὐτοῦ
D	τῷ	τῇ	τῷ	ὧ	ῇ	ὧ	αὐτῷ	αὐτῇ	αὐτῷ
N	οἱ	αἱ	τά	οἱ	αἱ	ἅ	αὐτοί	αὐταί	αὐτά
A	τούς	τάς	τά	οὓς	ἅς	ἅ	αὐτούς	αὐτάς	αὐτά
X	τῶν	τῶν	τῶν	ῶν	ῶν	ῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν
D	τοῖς	ταῖς	τοῖς	οἷς	αῖς	οἷς	αὐτοῖς	αὐταῖς	αὐτοῖς

PRONOMES DEMOSTRATIVOS									
	M (este)	F	N	M (ese)	F	N	M (aquele)	F	N
N	ὁδε	ἥδε	τόδε	οὗτος	αὕτη	τοῦτο	ἐκεῖνος	ἐκείνη	ἐκεῖνο
A	τόνδε	τήνδε	τόδε	τούτον	ταύτην	τοῦτο	ἐκεῖνον	ἐκείνην	ἐκεῖνο
X	τοῦδε	τῆσδε	τοῦδε	τούτου	ταύτης	τούτου	ἐκεῖνου	ἐκείνης	ἐκεῖνου
D	τῷδε	τῇδε	τῷδε	τούτῳ	ταύτῃ	τούτῳ	ἐκεῖνῳ	ἐκείνῃ	ἐκεῖνῳ
N	οἷδε	αἷδε	τάδε	οὗτοι	αὗται	ταῦτα	ἐκεῖνοι	ἐκείναι	ἐκεῖνα
A	τούσδε	τάσδε	τάδε	τούτους	ταύτας	ταῦτα	ἐκεῖνους	ἐκείνας	ἐκεῖνα
X	τῶνδε	τῶνδε	τῶνδε	τούτων	ταύτων	τούτων	ἐκεῖνων	ἐκείνων	ἐκεῖνων
D	τοῖσδε	ταῖσδε	τοῖσδε	τούτοις	ταύτοις	τούτοις	ἐκεῖνοις	ἐκείναις	ἐκεῖνοις

PRONOMES PERSOAIS				PRONOMES REFLEXIVOS			PRONOME RECÍPROCO		
	1ª Pers.	2ª Pers.	3ª Pers.	1ª Pers.	2ª Pers.	3ª Pers.	M	F	N
N	ἐγώ (eu)	σύ (ti)	---(el/ela)	-(a min mesmo/a)	-(a ti mesmo/a)	-(a si mesmo/a)			
A	ἐμέ, με	σέ, σε	ξί, έ	ἐμαυτόν, -ην	σεαυτόν, -ήν	ἐαυτόν, -ήν, -ό			
X	ἐμοῦ, μου	σοῦ, σου	οὗ, οὐ	ἐμαυτοῦ, -ῆς	σεαυτοῦ, -ῆς	ἐαυτοῦ, ῆς, -οῦ			
D	ἐμοί, μοι	σοί, σοι	οἱ, οἱ	ἐμαυτῷ, -ῇ	σεαυτῷ, -ῇ	ἐαυτῷ, -ῇ, -ῳ			
N	ἡμεῖς	ὑμεῖς	σφεῖς				(os uns aos outros/as)		
A	ἡμᾶς	ὑμᾶς	σφᾶς	ἡμᾶς αὐτούς, -άς	ὑμᾶς αὐτούς, ἄς	ἐαυτούς, -άς, -ᾶ	ἀλλήλους	ἀλλήλας	ἀλλήλα
X	ἡμῶν	ὑμῶν	σφῶν	ἡμῶν αὐτῶν	ὑμῶν αὐτῶν	ἐαυτῶν	ἀλλήλων	ἀλλήλων	ἀλλήλων
D	ἡμῖν	ὑμῖν	σφίσι(ν)	ἡμῖν αὐτοῖς, -αῖς	ὑμῖν αὐτοῖς, -αῖς	ἐαυτοῖς, -αῖς, -οῖς	ἀλλήλοις	ἀλλήλαις	ἀλλήλοις

PRON. INDEFINIDO			PRON. INTERROG.		PRONOME INDEFINIDO		
	M - F	N	M - F	N	M	F	N
N	τις (alguén)	τι	τίς (quen?)	τί	οὐδεὶς (ningún)	οὐδεμία	οὐδέν
A	τινά	τι	τίνα	τί	οὐδένα	οὐδεμίαν	οὐδέν
X	τινός		τίνος		οὐδενός	οὐδεμιᾶς	οὐδενός
D	τινί		τίνι		οὐδενί	οὐδεμιᾷ	οὐδενί
N	τινές	τινά	τίνες	τίνα			
A	τινάς	τινά	τίνας	τίνα			
X	τινῶν		τίνων				
D	τισί(ν)		τίσι(ν)				

NUMERAL 1				NUM 2	NUMERAL 3		NUMERAL 4	
	M	F	N	M-F-N	M-F	N	M-F	N
N	εἷς	μία	ἓν	δύο	τρεις	τρία	τέτταρες	τέτταρα
A	ένα	μῖαν	ἓν	δύο	τρεῖς	τρία	τέτταρας	τέτταρα
X	ένός	μιᾶς	ένός	δυοῖν	τριῶν		τεττάρων	
D	ένί	μιᾷ	ένί	δυοῖν	τρισί(ν)		τετταρσί(ν)	

COMPARATIVOS E SUPERLATIVOS

A) COMPARATIVO EN -τερος, -τέρα, τερον E SUPERLATIVO EN -τατος, -τάτη, -τατον		
positivo	comparativo	superlativo
δίκαιος, -α, -ον (xusto/a)	δικαιότερος, -α, -ον	δικαιότατος, -η, -ον
σοφός, -ή, -όν (sabio/a)	σοφώτερος, -α, -ον	σοφώτατος, -η, -ον
ἀληθής, -ές (verdadeiro/a)	ἀληθέστερος, -α, -ον	ἀληθέστατος, -η, -ον
σώφρων, -ον (prudente)	σωφρονέστερος, -α, -ον	σωφρονέστατος, -η, -ον

B) COMPARATIVOS EN -ίων, -ιον E SUPERLATIVOS EN -ιστος, -ίστη, -ιστον		
positivo	comparativo	superlativo
ἡδύς, -εῖα, -ύ (doce)	ἡδίων, -ιον	ἡδιστος, -η, -ον
κακός, -ή, -όν (malo/a, feo/a)	κακίων, -ιον	κάκιστος, -η, -ον
αἰσχρός, -ά, -όν (vergonzoso/a)	αἰσχίων, -ιον	αἰσχιστος, -η, -ον
καλός, -ή, -όν (bo/a, hermoso/a)	καλλίων, -ιον	κάλλιστος, -η, -ον

C) COMPARATIVOS E SUPERLATIVOS IRREGULARES		
positivo	comparativo	superlativo
ἀγαθός, -ή, -όν (bo/a, hermoso/a)	ἀμείνων, -ον βελτίων, -ιον κρείττων, -ον	ἄριστος, -η, -ον βέλτιστος, -η, -ον κράτιστος, -η, -ον
κακός, -η, -όν (malo/a, feo/a)	κακίων, -ιον (reg.) χείρων, -ον	κάκιστος, -η, -ον (reg.) χείριστος, -η, -ον
μέγας, μεγάλη, μέγα (grande)	μείζων, -ον	μέγιστος, -η, -ον
μικρός, -ά, -όν (pequeno/a)	μικρότερος, -α, -ον (reg.) ἐλάττων, -ον	μικρότατος, -η, -ον (reg.) ἐλάχιστος, -η, -ον
ὀλίγος, -η, -ον (pouco/a)	μείων, -ιον	ὀλίγιστος, -η, -ον (reg.)
πολύς, πολλή, πολύ (moito/a)	πλείων, -ιον	πλείιστος, -η, -ον

SINTAXE DO COMPARATIVO E SUPERLATIVO

Comparativo (de superioridade) cando leva o segundo termo da comparación:

- No mesmo caso co primeiro introducido polo adverbio ἢ ± *quam*):
Ex: Οὗτος σοφώτερος ἐστὶν ἢ ἐγώ: *Este é máis sabio ca min*
- En xenitivo sen ἢ:
Ex: Οὗτος σοφώτερος ἐμοῦ ἐστὶν: *Este é máis sabio ca min*
- Se non leva segundo termo, ou ben está sobreentendido ou ben tradúcese por un intensivo co adverbio "bastante":
Ex: Οὗτος σοφώτερος ἐστὶν: *Este é máis sabio (cos outros...) / Este é bastante sabio*

Superlativo

- O superlativo **absoluto** non leva segundo termo ou réxime:
Ex: Ὁμηρος βέλτιστος ποιητής ἐστὶν: *Homero é o mellor poeta*
- O superlativo **relativo** constrúe seu réxime en xenitivo:
Ex: Ὁ ἀνθρώπος φρονιμώτατος τῶν ζώων ἐστὶν: *O home é o máis intelixente dos animais*

CONJUGACIÓN GREGA

No grego hai **dous tipos de conjugación**:

- verbos en -μι ou aemáticos
- verbos en -ω ou temáticos, ou sexa posúen unha vogal chamada "**temática**" entre o tema ou raíz e as desinencias persoais no tema de presente:
 - ο- ante desinencias que comece por μ ou ν (nasal)
 - ε- ante o resto

DESINENCIAS PERSOAIS

	INDICATIVO, SUBXUNTIVO E OPTATIVO					IMPERATIVO	
	Activa			Medio-Pasiva		Activa	Pasiva
	tempos primarios		tempos secundarios	tempos primarios	tempos secundarios		
	verbos en -ω	verbos en -μι					
1ª sg	-ω	-μι	-ν	-μαι	-μην	- /-θι	-σο
2ª sg	-ς	-ς	-ς	-σαι	-σο		
3ª sg	-	-τι(-ν)/-σι(ν)	- (-ν)	-ται	-το		
1ª pl	-μεν	-μεν	-μεν	-μεθα	-μεθα	-τω	-σθω
2ª pl	-τε	-τε	-τε	-σθε	-σθε		
3ª pl	- ντι>-ουσι(ν)	-ασι(ν)	-ν/ -σαν	-νται	-ντο		
						-ντων	-σθων

CARACTERÍSTICAS DOS TEMPOS

- **Tempos primarios**: presente, futuro, perfecto (levan desinencias primarias)
 - **Tempos secundarios**: imperfecto, aoristo, pluscuamperfecto (levan desinencias secundarias e **aumento** en indicativo)
- PRESENTE**: tema ou raíz + vocal temática + desinencias pers. primaria
IMPERFECTO: aumento + tema ou raíz + vocal temat. + desin. pers. secundarias
FUTURO: tema ou raíz + -σ- + vocal temát. + desin. pers. primarias
AORISTO: aumento (só en indicat.) + tema ou raíz + -σα/-σ- + desin. pers. secundarias
PERFECTO: reduplicación + tema ou raíz + -κα/-κ- + desin. pers. primarias
PLUSCUAMPERFECTO: aumento + reduplicación + tema ou raíz + -κ- + desin. pers. secundarias
- } Tema de presente
 } Tema de futuro
 } Tema de aoristo
 } Tema de perfecto

CARACTERÍSTICAS DOS MODOS

INDICATIVO: (nada)

SUBXUNTIVO: vocal temática alongada: -ω-, -η-. Tódolos tempos en subxuntivo levan desinencias primarias, aínda que o tempo sexa secundario.

OPTATIVO: vocal ι que, combinada coas vocais temáticas ε/ο e coa vocal do aoristo α, forma os ditongos οι, ει, αι. Tódolos tempos en optativo teñen sempre desinencias secundarias (excepto a 1ª persoa de sg. activa en -μι), aínda que o tempo sexa primario.

IMPERATIVO: caracterízase por levar desinencias persoais propias (ver cadro).

INFINITIVO: ten as desinencias:

- εν, -ειν: presente activo dos verbos en -ω e futuro activo.
- ναι: perfecto activo, aoristo pasivo e presente activo dos verbos en -μι
- σαι: aoristo activo
- σθαι: voz medio- pasiva.

PARTICIPIO:

- Todos os **participios activos** excepto o de perfecto levan morfema -ντ-para masc. e neut. (temas en -ντ- da 3ª), e son temas en -α mixta en fem., resultando unha declinación tipo: -ων, -ουσα, -ον (xent. -οντος, -ούσης, -οντος)
- Os **participios de perfecto** activo levan morfema -τ- para masc. e neut. (temas en dental da 3ª), e son temas en α pura en fem., resultando unha declinación tipo: -ώς, -υία, -ός (xent. -ότος, -υίας, -ότος).
- Os **participios medio-pasivos** levan sufixo -μένος, -μένη, -μένον (xent. -μένου, -ης, -ου)
- O **participio de aoristo pasivo** leva sufixo -θείς, -θείσα, -θέν (xent. -θέντος, -θείσης, -θέντος)

CARACTERÍSTICAS DAS VOCES

- **Activa**: desinencias activas
- **Media**: desinencias medio-pasivas e significado activo
- **Pasiva**: en futuro sufixo -θη- + -σ- + vogal temática + desinencias pasivas. En aoristo sufixo -θη-/θ- + desinencias activas.

AUMENTO

Característica dos tempos secundarios en indicativo (imperfecto, aoristo e pluscuamperfecto). Anteponse á raíz e pode ser de diferentes tipos:

1) Verbos que comezan por consonante engaden ἐ-
 παιδεύω: *impf.* ἐ-παίδευ-ο-ν (educaba)

2) Verbos que comezan por vogal, alóngana:

	Presente	Imperfecto
α-> η-	ἄγω	ἤγον (levaba)
αι-, α-> η-	αἴρω	ἤρουν (levantaba)
ε-> η-	ἐλπίζω	ἤλπιζον (tiña esperanza)
ει-> η-	εἰρηνεύω	ἤρηνευον (vivía en paz)
ο-> ω	ὀνομάζω	ὠνόμαζον (nomeaba)
οι-> ω-	οἰκέω	ῥέκεον (habitaba)
ι-> ι-	ἱκετεύω	ἰκέτευον (suplicaba)
υ-> υ-	ὕβριζω	ὕβριζον (aldraxaba)

3) Verbos compostos de preposición aumentan entre a preposición e o verbo.

προσ-βάλλω: *impf.* προσ-έ-βαλλον (lanzaba)

*Se a preposición remata en vogal, esta pérdese excepto nas prep. ἀμφί, περί e πρό

ἀνα-βαίνω: *impf.* ἀν-έ-βαινον (subía)

*Se a preposición remata en consonante, esta pode sufrir cambios fonéticos (ver páx. 28)

συν-βαίνω: *impf.* συν-έ-βαινον (xuntábame)

4) O verbo ἔχω aumenta en diptongo: εἶχον

REDUPLICACIÓN

Característica do tema de perfecto (perfecto en todos os seus modos e pluscuamperf.). Anteponse á raíz do seguinte xeito:

1) Verbos que comezan por consonante: Repiten a cons. inicial coa vogal -ε-
 παιδεύω: *tema de perf.* πε-παιδευ-κα (eduquei)

2) Verbos que comezan por oclusiva aspirada (φ, χ, θ) reduplican na súa sorda correspondente (π, κ, τ) coa vogal -ε- (ver cadro oclusivas páx. 2)

φύω: *tema de perf* πέ-φυκα (criei)

χορεύω: : *tema de perf* κε-χόρευκα (bailei)

θύω: *tema de perf* τέ-θυκα (sacrifiquei)

3) Verbos que comezan por vogal: fan a reduplicación igual que o aumento

εἰρηνεύω: *tema de perf* ἤρηνευκα (vivín en paz)

4) Verbos que comezan por σ- e ῥ- ou consonante dobre ζ-, ξ-, ψ-: reduplican con ἐ-

στρατεύω: *tema de perf.* ἐ-στράτευκα (loitei)

ζητέω: *tema de perf.* ἐ-ζήτηκα (pedín)

5) Verbos compostos de preposición reduplican entre a prep. e o verbo:

ἐκ-λύω: *tema de perf.* ἐκ-λέ-λυκα (soltei)

VERBO εἰμί (ser, estar, existir, haber...)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
PRESENTE	<i>son, estou</i>	<i>se ti...</i>	<i>sexa, estea</i>	<i>sería, estaría...</i>		<i>que é, sendo</i>
	εἰμί εἶ ἐστί(ν) ἐσμέν ἐστέ εἰσί(ν)	ἴσθι ἕστω ἕστε ὄντων/ἕστων	ᾧ ᾗς ᾗ ᾧμεν ᾗτε ᾧσι(ν)	εἶην εἶης εἶη εἶμεν/ εἶημεν εἶτε/ εἶητε εἶεν/ εἶησαν	<i>ser, estar</i> εἶναι	M- ὄν, ὄντος F- οὖσα, -ης N- ὄν, ὄντος
IMPERFECTO	<i>era, estaba</i>					
	ἦν/ ἦ ἦσθα ἦν ἦμεν ἦτε ἦσαν					
FUTURO	<i>serei, estarei</i>			<i>sería, estaría...</i>		<i>que será, para ser...</i>
	ἔσομαι ἔσει/ ἔση ἔσται ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται			(ἐσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσوينτο)	<i>ir a ser...</i> ἔσεσθαι	M- ἐσόμενος, -ου F- ἐσόμενη, -ης N- ἐσόμενον, -ου

*Ο verbo εἰμί é un verbo defectivo, fáltanlle tempos como o aoristo e perfecto. O imperfecto ás veces ten valor de aoristo: “fun, estiven”

Principais compostos de εἰμί

πάρ-εἰμι: estar presente (*dat.*)

ἄπ-εἰμι: estar ausente (*xent.*)

ἐν-εἰμι: estar dentro (*dat.*)

μέτ-εἰμι: intervenir (*dat.*)

περί-εἰμι: ser superior, restar (*xent.*)

ὑπ-εἰμι: estar debaixo (*dat.*)

πρόσ-εἰμι: estar xunto (*dat.*)

σύν-εἰμι: estar na compañía de (*dat.*)

ἔξ-εἰμι: *impers.* ἔξεσσι: é posible, está permitido a (con *dat.* e *inf.*)

* Nos compostos de εἰμί o acento retrocede á preposición no presente de indicativo e imperativo: πάρεἰμι, πάρισθι. Nas demais formas consérvase o acento de εἰμί: παρῆν, παρῶ, παρεῖναι, παρών, παρέσται

VOZ ACTIVA DO VERBO λύω (desatar)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>desato</i>	<i>desata ti</i>	<i>eu desate</i>	<i>desataría...</i>		<i>que desata, desatando</i>
	λύω		λύω	λύοιμι	<i>desatar</i>	
	λύεις	λῦε	λύης	λύοις		M. λύων, -οντος
	λύει	λύέτω	λύῃ	λύοι	λύειν	F. λύουσα, -ης
	λύομεν		λύωμεν	λύοιμεν		N. λύον, -οντος
	λύετε	λύετε	λύητε	λύοιτε		
Imperfecto	λύουσι(ν)	λύόντων	λύωσι(ν)	λύοιεν		
	<i>desataba</i>					
	ἔλυον					
	ἔλυες					
	ἔλυε(ν)					
	ἐλύομεν					
Futuro	ἐλύετε					
	ἔλυον					
	<i>desatarei</i>			<i>desataría...</i>		<i>que desatará, para desatar</i>
	λύσω			λύσοιμι	<i>ir a desatar</i>	
	λύσεις			λύσοις		M. λύσων, -οντος
	λύσει			λύσοι	λύσειν	F. λύσουσα, -ης
Aoristo	λύσομεν			λύσοιμεν		N. λύσον, -οντος
	λύσετε			λύσοιτε		
	λύσουσι(ν)			λύσοιεν		
	<i>desatei</i>	<i>desata ti</i>	<i>eu desate</i>	<i>desataría...</i>		<i>que desatou</i>
	ἔλυσα		λύσω	λύσαιμι	<i>desatar</i>	M. λύσας, -αντος
	ἔλυσας	λῦσον	λύσης	λύσειας		F. λύσασα, -ης
Perfecto	ἔλυσε(ν)	λυσάτω	λύσῃ	λύσειε	λῦσαι	N. λύσαν, -αντος
	ἐλύσαμεν		λύσωμεν	λύσαιμεν		
	ἐλύσατε	λύσατε	λύσητε	λύσαιτε		
	ἔλυσαν	λυσάντων	λύσωσι(ν)	λύσειαν		
	<i>desatei</i>	<i>desata ti</i>	<i>desate</i>	<i>desataría...</i>		<i>que desatou</i>
	λέλυκα		λελύκω	λελύκοιμι	<i>desatar</i>	M. λελυκώς, -οτος
Pluscuamperf.	λέλυκας	λελυκώς ἴσθι	λελύκης	λελύκοις		F. λελυκυῖα, -ας
	λέλυκε(ν)	λελυκώς ἔστω	λελύκη	λελύκοι	λελυκέναι	N. λελυκός, -οτος
	λελύκαμεν		λελύκωμεν	λελύκοιμεν		
	λελύκατε	λευκότες ἔσθε	λελύκητε	λελύκοιτε		
	λελύκασι(ν)	λευκότες ὄντων	λελύκωσι(ν)	λελύκοιεν		
	<i>educara</i>					
	ἐλελύκειν					
	ἐλελύκεις					
	ἐλελύκει					
	ἐλελύκειμεν					
	ἐλελύκειτε					
	ἐλελύκεσαν					

VOZ MEDIA DO VERBO λύω (desatar)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>desato(me)</i> λύομαι λύει /λύη(<λύεσθαι) λύεται λυόμεθα λύεσθε λύονται	<i>desata(te) ti</i> λύου (<λύέσθω) λύεσθω λύεσθε λύοντων	<i>desate(me) eu</i> λύωμαι λύη(<λύησθαι) λύηται λυώμεθα λύησθε λύωνται	<i>desataría(me)...</i> λύοιμην λύοιο(<λύοισθω) λύοιτο λυοίμεθα λύοισθε λύοιντο	 <i>desatar(se)</i> λύεσθαι	<i>que (se) desata, desatando(se)</i> λύόμενος, -η, -ον
Imperfecto	<i>desataba(me)</i> ἐλύομην ἐλύου (<ἐλύεσθω) ἐλύετο ἐλυόμεθα ἐλύεσθε ἐλύοντο					
Futuro	<i>desatarei(me)</i> λύσομαι λύσει/λύση λύσετο λυσόμεθα λύσεσθε λύσονται			<i>desataría(me)...</i> λύσοιμην λύσοιο λύσοιτο λυσοίμεθα λύσοισθε λύσوينτο	 <i>ir desatar(se)</i> λύσεσθαι	<i>que (se) desatará, para desatar(se)</i> λυσόμενος, -η, -ον
Aoristo	<i>desatei(me)</i> ἐλύσαμην ἐλύσω (<ἐλύσασθω) ἐλύσατο ἐλυσάμεθα ἐλύσασθε ἐλύσαντο	<i>desata(te) ti</i> λύσαι λυσάσθω λύσασθε λυσάσθων	<i>desate(me) eu</i> λύσωμαι λύση λύσητο λυσώμεθα λύσησθε λύσωνται	<i>desataría(me)...</i> λύσαιμην λύσαιο λύσαιτο λυσαίμεθα λύσαισθε λύσαιντο	 <i>desatar(se)</i> λύσασθαι	<i>que (se) desatou</i> λυσάμενος, -η, -ον
Perfecto	<i>desatei(me)</i> λέλυμαι λέλυσαι λέλυται λελύμεθα λέλυσθε λέλυνται	<i>desata(te) ti</i> λέλυσο λελύσθω λέλυσθε λελύσθων	<i>desate(me) eu</i> λελύμενος... ὦ λελύμενος... ἦς λελύμενος... ἦ λελύμενοι... ὦμεν λελύμενοι... ἦτε λελύμενοι... ὦσι(ν)	<i>desataría(me)...</i> λελύμενος... εἶην λελύμενος... εἶης λελύμενος... εἶη λελύμενοι... εἶμεν λελύμενοι... εἶτε λελύμενοι... εἶεν	 <i>desatar(se)</i> λελύσθαι	<i>desatado/a, que (se) desatou</i> λελύμενος, -η, -ον
Pluscuamperf.	<i>estaba desatada/o</i> ἐλελύμην ἐλέλυσο ἐλέλυτο ἐλελύμεθα ἐλέλυσθε ἐλέλυντο					

VOZ PASIVA DO VERBO λύω (desatar) Sufixo voz pasiva -θη-						
No tema de presente (presente e imperfecto) e no tema de perfecto (perfecto e pluscuamperfecto) a voz pasiva é igual en formas á media, pero ten significado pasivo .						
	indicativo	imperativo	subxuntivo	optativo	infinitivo	participio
Futuro	<i>serei desatada/o</i> λυθήσομαι λυθήσει/λυθήση λυθήσεται λυθησόμεθα λυθήσεσθε λυθήσονται			<i>sería desatada/o</i> λυθησοίμην λυθήσοιο λυθήσοιτο λυθησοίμεθα λυθησοίσθε λυθήσوينτο	<i>haber de ser desatada/o</i> λυθήσεσθαι	<i>que será desatada/o, para ser desatada/o</i> λυθησόμενος, -η, -ον
Aoristo	<i>fun desatada/o</i> ἔλυθην ἔλυθης ἔλυθη ἐλύθημεν ἐλύθητε ἐλύθησαν	<i>sé desatada/o</i> λύθητι λύθητω λύθητε λύθεντων	<i>sexa educada/o</i> λυθῶ λυθῆς λυθῇ λυθῶμεν λυθῆτε λυθῶσι(ν)	<i>sería desatada/o</i> λυθείην λυθείης λυθείη λυθείμεν λυθείτε λυθείεν	<i>ter sido desatada/o</i> λυθῆναι	<i>que foi desatado/a</i> Μ. λυθείς, -εντος Φ. λυθείσα, -ης Ν. λυθέν, -εντος

SINTAXE DAS VOCES

Voz activa: Leva desinencias activas. O suxeito realiza a acción do verbo. Pode levar complemento directo.

Ex: Ὁ σοφός τὴν ἀλήθειαν **γινώσκει**: *o sabio coñece a verdade*

Voz media: Leva desinencias medio-pasivas. **Ten significado activo.** O suxeito realiza a acción do verbo sobre si mesmo ou participa nela. Pode levar C.D.

Ex: Ὁ σοφός τὴν ἀλήθειαν **γινώσκεται**: *o sabio coñece a verdade* (coñece para si mesmo, “sábese”)

* A voz media tradúcese igual que a activa, pero nalgunha ocasión pódese traducir como a nosa reflexiva: “sábese”, “faise”... para indicar esa participación do suxeito na acción.

Voz pasiva: Leva desinencias medio-pasivas. Ten significado pasivo. O suxeito sofre ou recibe a acción do verbo. Non pode levar C.D. Pode levar **complemento axente**, que é quen realiza a acción:

- ὑπὸ + xt. para seres animados. Ex: ἡ ἀλήθεια **γινώσκεται** ὑπὸ τοῦ σοφοῦ: *A verdade é coñecida polo sabio.*

- Dativo sen preposición para seres inanimados. Ex: ἡ ἀλήθεια **γινώσκεται** τῇ σοφίᾳ: *A verdade é coñecida pola sabiduría.*

VERBOS DEPONENTES

Son verbos que só teñen forma medio-pasiva e significado activo. Enúncianse en -μαι.

Os máis frecuentes son:

βούλομαι: querer (con inf.)

γίγνομαι: chegar a ser, ser, nacer, suceder... (con pred.)

δύναμαι: poder (con inf.)

ἔρχομαι: ir

μάχομαι: loitar

...

VERBOS CONTRACTOS: -άω, -έω, -όω

Os verbos contractos son aqueles que rematan a súa raíz en vogal aberta: τιμά-ω (honrar), ποιέ-ω (facér), δηλό-ω (mostrar)
 No **tema de presente** (presente e imperfecto) a vogal final da súa raíz contrae coas vogais temáticas (ver páx. 2).
 Nos **temas de futuro, aoristo e perfecto** alongan a vogal final da súa raíz:

Presente (ind. activo)	Futuro (ind. activo)	Aoristo (ind. activo)	Perfecto (ind. activo)
τιμάω> τιμῶ <i>honro</i>	τιμή-σω..... <i>honrarei</i>	ἐ-τίμη-σα..... <i>honrei</i>	τε-τίμη-κα..... <i>honrei</i>
ποιέω> ποιῶ <i>fago</i>	ποιή-σω <i>farei</i>	ἐ-ποίη-σα..... <i>fixen</i>	πε-ποίη-κα..... <i>fixen</i>
δηλόω > δηλῶ... <i>mostro</i>	δηλώ-σω <i>mostrarei</i>	ἐ-δήλω-σα..... <i>mostrei</i>	δε-δήλω-κα..... <i>mostrei</i>

VOZ ACTIVA DO VERBO τιμάω (honrar)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>eu honro</i>	<i>honra ti</i>	<i>honre eu</i>	<i>eu honraria...</i>	<i>honrar</i>	<i>que honra, honrando</i>
	τιμάω> τιμῶ		τιμάω> τιμῶ	τιμαοίην> τιμῶην		M. τιμάων, -όντος>
	τιμάεις> τιμᾷς	τίμαε> τίμα	τιμάης> τιμᾷς	τιμαοίης> τιμῶης		τιμών, -ώντος
	τιμάει> τιμᾷ	τιμαέτω> τιμάτω	τιμάη> τιμᾷ	τιμαοίη> τιμῶη	τιμάεν>	F. τιμάουσα, -αούσης>
	τιμάομεν> τιμῶμεν		τιμάωμεν> τιμῶμεν	τιμάοιμεν> τιμῶμεν	τιμᾶν	τιμῶσα, -ώσης
	τιμάετε> τιμᾶτε	τιμάετε> τιμᾶτε	τιμάητε> τιμᾶτε	τιμάοιτε> τιμῶτε		N. τιμάον, -άντος>
Imperfecto	τιμάουσι> τιμῶσι(ν)	τιμαόντων> τιμώντων	τιμάωσι> τιμῶσι(ν)	τιμάοιεν> τιμῶεν		τιμών, -ώντος
	<i>honraba</i>					
	ἐτίμαον> ἐτίμων					
	ἐτίμαες> ἐτίμας					
	ἐτίμαε> ἐτίμα					
	ἐτιμάομεν> ἐτιμῶμεν					
Imperfecto	ἐτιμάετε> ἐτιμᾶτε					
	ἐτίμαον> ἐτίμων					

VOZ MEDIA E PASIVA DO VERBO τιμάω (honrar)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>honro(me)/son honrada</i>	<i>honra(te)/sé honrada</i>	<i>honre(me)/sexa honrada</i>	<i>honraria(me)/sería honrada...</i>		<i>que (se) honra,</i>
	τιμάομαι> τιμῶμαι		τιμάωμαι> τιμῶμαι	τιμαοίμην> τιμῶμην	<i>honrar(se)/</i>	<i>que é honrado/a</i>
	τιμάει> τιμᾷ	τιμάου> τιμῶ	τιμάη> τιμᾷ	τιμάοιο> τιμῶο	<i>ser honrada</i>	τιμαόμενος, -η, -ον>
	τιμάεται> τιμᾶται	τιμάεσθω> τιμᾶσθω	τιμάηται> τιμᾶται	τιμάοιτο> τιμῶτο	τιμάεσθαι>	τιμώμενος, -η, -ον
	τιμάομεθα> τιμῶμεθα		τιμαώμεθα> τιμῶμεθα	τιμαοίμεθα> τιμῶμεθα	τιμᾶσθαι	
	τιμάεσθε> τιμᾶσθε	τιμάεσθε> τιμᾶσθε	τιμάησθε> τιμᾶσθε	τιμάοισθε> τιμῶσθε		
Imperfecto	τιμάονται> τιμῶνται	τιμαόντων> τιμώντων	τιμάωνται> τιμῶνται	τιμάοιντο> τιμῶντο		
	<i>honraba(me)/era honrada</i>					
	ἐτιμάομην> ἐτιμῶμην					
	ἐτιμάου> ἐτιμῶ					
	ἐτιμάετο> ἐτιμᾶτο					
	ἐτιμάομεθα> ἐτιμῶμεθα					
Imperfecto	ἐτιμάεσθε> ἐτιμᾶσθε					
	ἐτιμάοντο> ἐτιμῶντο					

VOZ ACTIVA DO VERBO ποιέω (facér)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>fago</i>	<i>fai</i>	<i>faga</i>	<i>faría</i>		<i>que fai, facendo</i>
	ποιέω> ποιῶ		ποιέω> ποιῶ	ποιεοίην> ποιοίην	<i>facér</i>	M. ποιέων, -έοντος>
	ποιέεις> ποιεῖς	ποιέε> ποίει	ποιέης> ποιῆς	ποιεοίης> ποιοίης	ποιέεν> ποιεῖν	ποιών, -ούντος
	ποιέει> ποιεῖ	ποιεέτω> ποιεῖτω	ποιέη> ποιῆ	ποιεοίη> ποιοίης		F. ποιέουσα, -εούσης>
	ποιέομεν> ποιούμεν		ποιέωμεν> ποιῶμεν	ποιεοίμεν> ποιοίμεν		ποιούσα, -ούσης
	ποιέετε> ποιεῖτε	ποιέετε> ποιεῖτε	ποιέητε> ποιῆτε	ποιεοίτε> ποιοίτε		N. ποιέον, -έοντος>
Imperfecto	ποιέουσι> ποιούσι(ν)	ποιεόντων> ποιούντων	ποιέωσι> ποιῶσι(ν)	ποιεοίεν> ποιοίεν		ποιούν, -ούντος
	<i>facía</i>					
	ἐποιέον> ἐποιούν					
	ἐποιέες> ἐποιεῖς					
	ἐποιέε> ἐποιεῖ					
	ἐποιέομεν> ἐποιούμεν					
Imperfecto	ἐποιέετε> ἐποιεῖτε					
	ἐποιέον> ἐποιούν					

VOZ MEDIA E PASIVA DO VERBO ποιέω (facere)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>fago(me)/son feita</i>	<i>fai(te)/sé feita</i>	<i>faga(me)/sexa feita</i>	<i>faría(me)/sería feita</i>	<i>facere(se)/ ser feita</i>	<i>que (se) fai/ é feito/a</i>
	ποιέομαι>ποιούμαι		ποιέωμαι>ποιῶμαι	ποιεοίμην>ποιοίμην		ποιεόμενος, -η, -ον>
	ποιέει>ποιεῖ	ποιέου>ποιοῦ	ποιέη>ποιῇ	ποιέοιο>ποιοῖο	ποιέεσθαι>	ποιούμενος, -η, -ον
	ποιέεται>ποιεῖται	ποιέεσθω>ποιεῖσθω	ποιέηται>ποιῇται	ποιέοιτο>ποιοῖτο	ποιεῖσθαι	
	ποιεόμεθα>ποιούμεθα		ποιεώμεθα>ποιώμεθα	ποιεοίμεθα>ποιοίμεθα		
	ποιέεσθε>ποιεῖσθε	ποιέεσθε>ποιεῖσθε	ποιέησθε>ποιῇσθε	ποιέοισθε>ποιοῖσθε		
Imperfecto	<i>facía(me)/era feita</i>					
	ἐποιέομην>ἐποιούμην					
	ἐποιέου>ἐποιοῦ					
	ἐποιέετο>ἐποιεῖτο					
	ἐποιεόμεθα>ἐποιούμεθα					
	ἐποιέεσθε>ἐποιεῖσθε					
	ἐποιέονται>ποιούνται	ποιέεσθων>ποιεῖσθων	ποιέωνται>ποιῶνται	ποιέοιντο>ποιοῖντο		

VOZ ACTIVA DO VERBO δηλόω (mostrare)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>mostro</i>	<i>mostra</i>	<i>mostre</i>	<i>mostraría</i>	<i>mostrare</i>	<i>que mostra/ mostrando</i>
	δηλόω>δηλῶ		δηλόω>δηλῶ	δηλοοίην>δηλοίην		M. δηλῶν, -όντος>
	δηλόεις>δηλοῖς	δήλοε>δήλου	δηλόης>δηλοῖς	δηλοοίης>δηλοίης	δηλόεν>	δηλῶν, -ούντος
	δηλόει>δηλοῖ	δηλοέτω>δηλούτω	δηλόη>δηλή	δηλοοίη>δηλοίη	δηλοῦν	F. δηλόουσα, -οούσης>
	δηλόομεν>δηλούμεν		δηλόωμεν>δηλώμεν	δηλοοίμεν>δηλοίμεν		δηλοῦσα, -ούσης
	δηλόετε>δηλοῦτε	δηλόετε>δηλοῦτε	δηλόητε>δηλῶτε	δηλόοιτε>δηλοῖτε		N. δηλόν, -όντος>
Imperfecto	<i>mostraba</i>					δηλοῦν, -ούντος
	ἐδήλοον>ἐδήλουν					
	ἐδήλοες>ἐδήλους					
	ἐδήλοε>ἐδήλου					
	ἐδηλόομεν>ἐδηλούμεν					
	ἐδηλόετε>ἐδηλοῦτε					
	ἐδήλοον>ἐδήλουν					

VOZ MEDIA E PASIVA DO VERBO δηλόω (amare)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>mostro(me)/son mostrada</i>	<i>mostra(te)/sé mostrada</i>	<i>mostre(me)/sexa mostrada</i>	<i>mostaría(me)/sería mostrada</i>	<i>mostrar(se)/ ser mostrada</i>	<i>que (se) amosa, que é amosado/a</i>
	δηλόομαι>δηλοῦμαι		δηλόωμαι>δηλῶμαι	δηλοοίμην>δηλοίμην		δηλοόμενος, -η, -ον>
	δηλόει>δηλοῖ	δηλόου>δηλοῦ	δηλόη>δηλοῖ	δηλόοιο>δηλοῖο	δηλόεσθαι>	δηλούμενος, -η, -ον
	δηλόεταί>δηλούται	δηλοέσθω>δηλούσθω	δηλόηται>δηλῶται	δηλόοιτο>δηλοῖτο	δηλοῦσθαι	
	δηλοόμεθα>δηλούμεθα		δηλόωμεθα>δηλώμεθα	δηλοοίμεθα>δηλοίμεθα		
	δηλοέσθε>δηλοῦσθε	δηλόεσθε>δηλοῦσθε	δηλόησθε>δηλῶσθε	δηλόοισθε>δηλοῖσθε		
Imperfecto	<i>mostraba(me)/era mostrada</i>					
	ἐδηλοόμην>ἐδηλούμην					
	ἐδηλόου>ἐδηλοῦ					
	ἐδηλόετο>ἐδηλοῦτο					
	ἐδηλοόμεθα>ἐδηλούμεθα					
	ἐδηλόεσθε>ἐδηλοῦσθε					
	ἐδηλόοντο>ἐδηλοῦντο	δηλοέσθων>δηλοῦσθων	δηλόωνται>δηλῶνται	δηλόοιντο>δηλοῖντο		

VERBOS CONSONÁNTICOS

I. VERBOS OCLUSIVOS OU MUDOS

LABIAIS		VELARES OU GUTURAIS		DENTAIS	
-βω	τρίβω (triturar)	-γω	ἄγω (levar)	-δω	ψεύδω (enganar)
-πω	βλέπω (ver)	-κω	διώκω (perseguir)	-τω	ἀνύτω (cumprir)
-φω	γράφω (escribir)	-χω	ἄρχω (gobernar)	-θω	πείθω (convencer)
-πτω	κλέπτω (roubar)	-ττω/-σσω	πράττω (facer)	-ζω	ἐλπίζω (esperar)

FENÓMENOS FONÉTICOS

1) Contacto con -σ-: futuro e aoristo activos e medios (ver páx. 1)

labial + σ = ψ	velar + σ = ξ	dental + σ = σ
----------------	---------------	----------------

2) Contacto con -κ-: perfecto activo

labial + κ = φ (aspiración da labial)	velar + κ = χ (aspiración da velar)	dental + κ = κ (desaparición da dental)
--	--	--

3) Contacto con -θ-: futuro e aoristo pasivos

labial + θ = φ (aspiración da labial)	velar + θ = χ (aspiración da velar)	dental + θ = σ (asibilación da dental)
--	--	---

4) Contactos diversos: perfecto medio pasivo (ver cadro)

VERBOS OCLUSIVOS				
Labiais τρίβω		Activo	Medio	Pasivo
	Futuro	-ψω τρίψω	-ψομαι τρίψομαι	-φθήσομαι γραφθήσομαι
	Aoristo	-ψα ἔτριψα	-ψαμην ἐτριψάμην	-φθην ἐτρίφθην
	Perfecto	-φα τέτριφα	τέτριμμαι τέτριψαι τέτριπται	τετρίμμεθα τέτριψε τετριμμένοι, -αι, -α εἶσι(ν)
Velares πράττω		Activo	Medio	Pasivo
	Futuro	-ξω πράξω	-ξομαι πράξομαι	-χθήσομαι πραχθήσομαι
	Aoristo	-ξα ἔπραξα	-ξάμην ἐπραξάμην	-χθην ἐπράχθην
	Perfecto	-χα πέπραχα	πέπραγμαι πέπραψαι πέπρακται	πεπράγμεθα πέπραχθε πεπραγμένοι, -αι, -α εἶσι(ν)
Dentais πείθω		Activo	Medio	Pasivo
	Futuro	-σω πείσω	-σομαι πείσομαι	-σθήσομαι πεισθήσομαι
	Aoristo	-σα ἔπεισα	-σάμην ἐπεισάμην	-σθην ἐπείσθην
	Perfecto	-κα πέπεικα	πέπειμαι πέπεισαι πέπεισται	πεπίεμεθα πέπεισθε πεπεισμένοι, -αι, -α εἶσι(ν)

II. VERBOS LÍQUIDOS (raíz en líquida λ, ρ e nasal μ, ν)

-λλω: ἀγγέλλω (anunciar)	-ρω: φθείρω (destruír)	-μω: τέμνω (cortar)	-νω: φαίνω (mostrar)
Tema de presente: tema reforzado + vocal temática + desinencias persoais			
ἀγγέλλω Raíz: ἀγγελ-	φθείρω Raíz: φθερ-	τέμνω Raíz: τεμ-	φαίνω Raíz: φαν-
Tema de futuro: Raíz + -εσ- + vocal temática + desinencias persoais ⇒ contraccións			
ἀγγελ-εσ-ω> ἀγγελῶ (act.)	φθερῶ	τεμῶ	φανῶ
ἀγγελ-εσ-ομαι> ἀγγελοῦμαι (med.)	φθεροῦμαι	τεμοῦμαι	φανοῦμαι
Tema de aoristo: Aumento + Raíz + -εα- + desinencias persoais ⇒ alongamento da vocal final da raíz			
ἤγγελ-εα> ἤγγειλα (act.)	ἔφθερ-εα> ἔφθειρα	(aor. 2º: ἔταμον)	ἔφαν-εα> ἔφηνα
ἤγγελ-εα-μην> ἤγγειλάμην (med.)	ἔφθερ-εα-μην> ἔφθειράμην		ἔφαν-εα-μην> ἔφηνάμην

AORISTO RADICAL OU SEGUNDO

Moitos verbos gregos non forman o aoristo con -σα- (sigmático), senón que varían a súa raíz (radicais) e engaden as desinencias sin sufixo temporal. O aoristo de indicativo aseméllase a un imperfecto e nos outros modos compórtase coma un presente.

Tipos de aoristos radicais:

- **Temáticos:** ἔ-λιπ-ο-ν aor. 2º de λείπω (leva vogal temática)
- **Atemáticos:** ἔ-βη-ν aor 2º de βαίνω (non leva vogal temática)

Conxugación de **aoristo 2º, radical temático**, voz activa: Verbo λείπω, tema de aoristo: λιπ-

	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Aoristo 2º	(dexei) ἔλιπον ἔλιπες ἔλιπε(ν) ἐλίπομεν ἐλίπετε ἔλιπον	(deixa ti) λίπε λιπέτω λίπετε λιπόντων	(eu deixe) λίπω λίπης λίπη λίπωμεν λίπητε λίπωσι(ν)	(deixaría, deixe, deixase) λίποιμι λίποις λίποι λίποιμεν λίποιτε λίποιεν	(deixar, ter deixado) λιπεῖν	(que deixou) M- λίπων, -οντος F- λιποῦσα, -ης N- λίπον, -οντος

Conxugación de **aoristo 2º, radical atemático**, voz activa: Verbo βαίνω, tema de aoristo: βη-/βα-

	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Aoristo 2º	(marchei) ἔβην ἔβης ἔβη ἐβημεν ἐβητε ἔβησαν	(marcha ti) βῆθι βήτω βήτε βάντων/βήτωσαν	(eu marche) βῶ βῆς βῆ βῶμεν βήτε βώσι(ν)	(marcharía, marche, marchase) βαίην βαίης βαίη βαῖμεν βαῖτε βαῖεν	(marchar, ter marchado) βῆναι	(que marchou) M- βάς, βάντος F- βᾶσα, -ης N- βάν, βάντος

Conxugación de **aoristo 2º, radical temático, deponente**: Verbo γίγνομαι, tema de aoristo: γεν-

	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Aoristo 2º	(fun) ἐγενόμην ἐγένου (-εσο) ἐγένετο ἐγενόμεθα ἐγένεσθε ἐγένονται	(se ti) γενοῦ γενέσθω γένεσθε γενέσθων	(eu sexa) γένωμαι γένη (-εσαι) γένηται γενώμεθα γένησθε γένωνται	(sería, sexa fose) γενοίμην γένοιο (-σο) γένοιτο γενοίμεθα γένοισθε γένοιντο	(ser, ter sido) γενέσθαι	(que foi) γενόμενος, -η, -ον

Aoristos segundos ou radicais máis frecuentes

Presente	Aoristo 2º	Presente	Aoristo 2º
λέγω	εἶπον (dixen)	ὁράω	εἶδον (vin)
λείπω	ἔλιπον (deixei)	λαμβάνω	ἔλαβον (collín)
ἀπο-θνήσκω	ἀπ-έθανον (morrín)	βάλλω	ἔβαλον (lancei)
γίγνομαι	ἐγενόμην (fun, convertínme)	βαίνω	ἔβην (fun, marchei)
ἔρχομαι	ἦλθον (fun, cheguei)	γινώσκω	ἔγνων (coñecín)

VERBOS ATEMÁTICOS EN -μι

- Son verbos atemáticos, non engaden vogal temática (-o/-ε-) no tema de presente.
- Diferéncianse dos verbos en -ω no tema de presente (presente e imperfecto) e no aoristo segundo.
- No presente de indicativo activo teñen desinencias primarias propias (ver páx. 9).

Desinencias primarias activas verbos-μι
-μι
-ς
-τι(-ν)/-σι(ν)
-μεν
-τε
-ασι(ν)

Clasificación:

I. Verbos con reduplicación no tema de presente:

Verbo	Separación en morfemas (redupl+raíz+desinencias)	Raíz (alongada/breve)
τίθημι: poñer	τί-θη-μι	-θη-, -θει-/θε-
ἵστημι: estar en pé, colocar	ἵ-στη-μι	-στη-/στα-
δίδωμι: dar	δί-δω-μι	-δω-, -δου-/δο-
ἵημι: enviar	ἵ-η-μι	-ή-, -εί-/έ-

- Levan reduplicación (τι-, ί-, δι-, ί-) só no tema de presente das voces activa e medio-pasiva.
- Na voz activa soen facer as tres persoas de singular coa raíz alongada, mentres que as tres de plural son con raíz breve. Ex. *presente de ind. activo*: τίθημι, τίθης, τίθησι(ν)/ τίθεμεν, τίθετε, τιθέασι(ν).
- No imperfecto activo as tres persoas de singular soen alongar a raíz en diptongo:
Ex.: ἐτίθην, ἐτίθεις, ἐτίθει.../ἐδίδουν, ἐδίδους, ἐδίδου.../ἴην, ἴεις, ἴει...

II. Verbos con sufijo -vu- no tema de presente:

Verbo	Separación en morfemas (raíz + sufijo vu+desinencias)	Raíz
δείκνυμι: amosar	δείκ-vu-μι	δεικ-

- Levan sufijo -vu- só no tema de presente das voces activa e medio-pasiva.
- No resto dos tempos compórtanse coma verbos en -ω, moitos deles son verbos en oclusiva (velar) con cambios fonéticos en futuro, aoristo e perfecto (ver páx. 16)

III. Verbos sen reduplicación nin sufijo no tema de presente:

Verbo	Separación en morfemas (raíz +desinencias)	Raíz
εἰμί: ser	εἰ-μί	ἔσ-
εἶμι: ir	εἶ-μι	εἶ-/ἴ-
φημί: falar	φη-μί	φη-/φα-

- Son verbos defectivos aos que lle faltan tempos verbais.
- Algúns destes verbos presentan irregularidade, como εἰμί.

I. VERBOS EN -μι CON REDUPLICACIÓN NO PRESENTE: τίθημι (poñer)							
ACTIVA		Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
	Presente	(poño) τίθημι τίθης τίθησι(v) τίθεμεν τίθετε τιθέασι(v)	(pon ti) τίθει τιθέτω τίθετε τιθέντων	(poña) τιθῶ τιθῇς τιθῇ τιθῶμεν τιθῇτε τιθῶσι(v)	(poñería, poña...) τιθείην τιθείης τιθείη τιθείμεν τιθείτε τιθείεν	(poñer) τιθέναι	(poñendo, que pon) M- τιθείς, τιθέντος F- τιθείσα τιθείσης N- τιθέν τιθέντος
	Imperf.	(poña) ἐτίθην ἐτίθεις ἐτίθει	ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν				
	Futuro	(poñerei) θήσω			(poñería, poña...) θήσοιμι	(ir poñer) θήσειν	(que poñerá, para poñer) M- θήσων, -οντος F- θήσουσα,-ης N- θήσον, -οντος
	Aoristo	(puxen) ἔθηκα ἔθηκας ἔθηκε(v) ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν	(pon ti) θές θέτω θέτε θέντων	(poña) θῶ θῇς θῇ θῶμεν θῇτε θῶσι(v)	(poñería, poña...) θείην θείης θείη θείμεν θείτε θείεν	(poñer) θεῖναι	(que puxo, poñendo) M- θείς, θέντος F- θείσα,-ης N- θέν, θέντος
	Perfecto	(teño posto) τέθηκα	(ten posto) — τεθηκῶς ἴσθι	(teña posto) τεθήκω	(tería posto...) τεθήκοιμι	(ter posto) τεθηκέναι	(ten amosado, amosando) M- τεθηκῶς, -οτος F- τεθηκυῖα, -ας N- τεθηκός, -οτος
	Plusc.	(tiña posto) ἐτέθηκειν					
MEDIA	Presente	τίθεμαι τίθесαι τίθεται τίθεμεθα τίθεσθε τίθενται	— τίθесο τιθέσθω — τίθεσθε τιθέσθων	τιθῶμαι τιθῇ (-ησαι) τιθῇται τιθῶμεθα τιθῇσθε τιθῶνται	τιθείμην τιθῇο (-εισο) τιθείτο τιθείμεθα τιθείσθε τιθείντο	τίθεσθαι	(poñendo, que pon) τιθέμενος, -ης, -ον
	Imperf.	ἐτιθέμην ἐτίθесο ἐτίθετο	ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο				
	Fut.	θήσομαι			θησοίμην	θήσεσθαι	(que poñerá, para poñer) θησόμενος, -η, -ον
	Aoristo	ἐθέμην ἐθου (-εσο) ἐθετο ἐθέμεθα ἐθεσθε ἐθεντο	— θοῦ θέσθω θέσθε θέσθων	θῶμαι θῇ (-ησαι) θῇται θῶμεθα θῇσθε θῶνται	θείμην θείο (-σο) θείτο θείμεθα θείσθε θείντο	θέσθαι	(poñendo, que puxo) θέμενος, -η, -ον
	Perf.	τέθειμαι	— τέθεισο	τεθειμένος ὦ	τεθειμένος εἶην	τεθεισθαι	(que ten posto, posto) τεθειμένος, -η, -ον
	Plus	ἐτεθείμην					
	PASIVA	Fut.	(serei posto) τεθήσομαι			(sería, sexa... posto) τεθησοίμην	(haber de ser posto) τεθήσεσθαι
Aoristo		(fun posto) ἐτέθην	(sé posto) — τέθητι	(sexa posto) τεθῶ	(sería, sexa... posto) τεθείην	(ser posto) τεθῇναι	(que foi posto) M- τεθείς, -έντος F- τεθείσα, -ης N- τεθέν, -έντος

I. VERBOS EN -μι CON REDUPLICACION NO PRESENTE: ἵστημι (colocar)						
ACTIVA		Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo
	Presente	(coloco) ἵστημι ἵστης ἵστησι(ν) ἵσταμεν ἵστατε ἵσῶσι(ν)	(coloca ti) ἵστη ἵστάτω ἵστατε ἵστάντων	(coloque) ἵσῶ ἵστης ἵστη ἵσῶμεν ἵστητε ἵσῶσι(ν)	(colocaría, coloque...) ἵσταίην ἵσταίης ἵσταίη ἵσταίμεν ἵσταίτε ἵσταίεν	(colocar) ἵσθάναι
	Imperf.	(colocaba) ἵστην ἵστης ἵστη	ἵσταμεν ἵστατε ἵστασαν			
	Futuro	(colocarei) στήσω			(colocaría, coloque...) στήσοιμι	(ir colocar) στήσειν
	Aoristo	(coloquei) ἔστην ἔστης ἔστη ἔστημεν ἔστητε ἔστησαν	(coloca ti) στήθι στήτω στήτε στάντων	(coloque) σῶ στής στή σῶμεν στήτε σῶσι(ν)	(colocaría, coloque...) σταίην σταίης σταίη σταίμεν σταίτε σταίεν	(colocar) σθῆναι
	Perfecto	(teño colocado) ἔστηκα	(ten colocado) — ἔστηκώς ἵσθι	(teña colocado) ἔσθήκω	(tería colocado...) ἔσθήκοιμι	(ter colocado) ἔσθηκέναι
	Plusc.	(tiña colocado) εἰστήκειν				
MEDIA	Presente	ἵσταμαι ἵστασαι ἵσταται ἵσταμεθα ἵστασθε ἵστανται	— ἵτασο ἵτάσθω — ἵτασθε ἵτάσθων	ἵσῶμαι ἵστη (-ησαι) ἵσθται ἵσῶμεθα ἵστησθε ἵσῶνται	ἵσταίμην ἵταίο (-αισο) ἵταίτο ἵταίμεθα ἵταίσθε ἵταίντο	(colocando, que coloca) ἵστάμενος, -ης, -ον
	Imperf.	ἵστάμην ἵτασο ἵτατο	ἵτάμεθα ἵτασθε ἵταντο			
	Fut.	στήσομαι			στήσοίμην	στήσεσθαι (que colocará, para colocar) στήσόμενος, -η, -ον
	Aoristo	ἔστησάμην ἔστήσω (-ασο) ἔστήσατο ἔστησάμεθα ἔστήσασθε ἔστήσαντο	— στήσαι στησάσθω στήσασθε στησάσθων	στήσωμαι στήση (-ησαι) στήσηται στησώμεθα στήσησθε στήσωνται	στησαίμην στήσαιο (-σο) στήσαιτο στησαίμεθα στήσαισθε στήσαντο	(colocando, que colocou) στήσαμενος, -η, -ον
	Perf.					
	Plus					
PASIVA	Futuro	(serei colocado) ἵσταθήσομαι			(sería, sexa... colocado) σταθήσοίμην	(haber de ser colocado) σταθήσεσθαι
	Aoristo	(fun colocado) ἑστάθην	(sé colocado) — στάθητι	(sexa colocado) στάθῶ	(sería, sexa... colocado) σταθείην	(ser colocado) στάθηναι

I. VERBOS EN -μι CON REDUPLICACIÓN NO PRESENTE: δίδωμι (dar)							
ACTIVA		Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
	Presente	(dou) δίδωμι δίδως δίδωσι(ν) δίδομεν δίδοτε διδόασι(ν)	(dá ti) δίδου διδότω δίδοτε διδόντων	(dea) διδῶ διδῶς διδῶ διδῶμεν διδῶτε διδῶσι(ν)	(daría, dea...) διδοίην διδοίης διδοίη διδοῖμεν διδοῖτε διδοῖεν	(dar) διδόναι	(dando, que da) M- διδούς, διδόντος F- διδοῦσα διδούσης N- διδόν διδόντος
	Imperf.	(daba) ἐδίδουν ἐδίδους ἐδίδου	ἐδίδομεν ἐδίδοτε ἐδίδοσαν				
	Futuro	(darei) δώσω			(daría, dea...) δώσοιμι	(ir dar) δώσειν	(que dará, para dar) M- δώσων, -οντος F- δώσουσα,-ης N- δώσον, -οντος
	Aoristo	(dei) ἔδωκα ἔδωκας ἔδωκε(ν) ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν	(des ti) δός δότω δότε δόντων	(dea) δῶ δῶς δῶ δῶμεν δῶτε δῶσι(ν)	(daría, dea...) δοίην δοίης δοίη δοῖμεν δοῖτε δοῖεν	(dar) δοῦναι	(que deu, dando) M- δούς, δόντος F- δοῦσα,-ης N- δον, δόντος
	Perfecto	(teño dado) δέδωκα	(ten dado) — δεδωκῶς ἴσθι	(teña dado) δεδώκω	(tería dado...) δεδώκοιμι	(ter dado) δεδωκέναι	(ten dado, dando) M- δεδωκῶς, -οτος F- δεδωκυῖα, -ας N- δεδωκός, -οτος
	Plusc	(tiña colocado) εἰστήκειν					
MEDIA	Presente	δίδομαι δίδοσαι δίδοται δίδομεθα δίδοσθε δίδονται	— δίδοσο διδόσθω — δίδοσθε διδόσθων	διδῶμαι διδῶ (-ωσαι) διδῶται διδῶμεθα διῶσθε διδῶνται	διδοίμην διδοῖο (-οισο) διδοῖτο διδοίμεθα διδοῖσθε διδοῖντο	δίδοσθαι	(dando, que da) διδόμενος, -ης, -ον
	Imperf.	ἐδιδόμην ἐδίδοσο ἐδίδοτο	ἐδιδόμεθα ἐδίδοσθε ἐδίδοντο				
	Fut	δώσομαι			δώσοίμην	δώσεσθαι	(que dará, para dar) δωσόμενος, -η, -ον
	Aoristo	ἔδομην ἔδου (-οσο) ἔδοτο ἔδόμεθα ἔδοσθε ἔδοντο	— δοῦ (-οσο) δόσθω δόσθε δόσθων	δῶμαι δῶ (-ωσαι) δῶται δῶμεθα δῶσθε δῶνται	δοίμην δοῖο (-οισο) δοῖτο δοίμεθα δοῖσθε δοῖντο	δόσθαι	(dando, que deu) δόμενος, -η, -ον
	Per	δέδομαι	— δέδοσο	δεδομένος ῶ	δεδομένος εἶην	δεδόσθαι	(que ten dado, dado) δεδομένος, -η, -ον
	Plus	ἐδεδόμην					
	PASIVA	Futuro	(serei dado) δοθήσομαι			(sería, sexa... dado) δοθησοίμην	(haber de ser dado) δοθήσεσθαι
Aoristo		(fun dado) ἐδόθην	(sé dado) — δόθητι	(sexa dado) δοθῶ	(sería, sexa... dado) δοθείην	(ser dado) δοθῆναι	(que foi dado) M- δοθείς, -έντος F- δοθείσα, -ης N- δοθέν, -έντος

I. VERBOS EN -μι CON REDUPLICACIÓN NO PRESENTE: ἵημι (enviar)							
ACTIVA		Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
	Presente	(envío) ἵημι ἵης ἵησι(ν) ἵεμεν ἵετε ἵασι(ν)	(envía ti) ἴει ἴετω ἴετε ἰέντων	(envié) ἰῶ ἰῆς ἰῆ ἰῶμεν ἰῆτε ἰῶσι(ν)	(enviaría, envíe...) ἰείην ἰείης ἰείῃ ἰεῖμεν ἰεῖτε ἰεῖεν	(enviar) ἰέναι	(enviando, que envía) M- ἰείς, ἰέντος F- ἰείσα ἰείσης N- ἰέν ἰέντος
	Imperf.	(envía) ἰήν ἰείς ἰεί	ἰεμεν ἰετε ἰεσαν				
	Futuro	(enviarei) ἡσω			(enviaría, envíe...) ἡσοιμι	(ir enviar) ἡσειν	(que enviará, para enviar) M- ἡσων, -οντος F- ἡσουσα,-ης N- ἡσον, -οντος
	Aoristo	(enviei) ἦκα ἦκας ἦκε(ν) εἶμεν εἶτε εἶσαν	(envía ti) ἕς ἕτω ἕτε ἕντων	(envié) ῶ ῆς ῆ ῶμεν ῆτε ῶσι(ν)	(enviaría, envíe...) εἶην εἶης εἶῃ εἶμεν εἶτε εἶεν	(enviar) εἶναι	(que enviou, enviando) M- εἶς, ἕντος F- εἶσα,εἶσης N- ἕν, ἕντος
	Perfecto	(teño enviado) εἶκα	(ten enviado) — εἰκῶς ἴσθι	(teña enviado) εἰκῶς ῶ	(tería enviado...) εἰκῶς εἶην	(ter enviado) εἰκέναι	(ten enviado, enviando) M- εἰκῶς, -οτος F- εἰκυῖα, -ας N- εἰκός, -οτος
	Plusc	(tiña enviado) εἴκειν					
MEDIA	Presente	ἵεμαι ἵεσαι ἵεται ἵεμεθα ἵεσθε ἵενται	— ἵεσο ἵέσθω — ἵεσθε ἵέσθων	ἰῶμαι ἰῆ (-ῆσαι) ἰῆται ἰῶμεθα ἰῆσθε ἰῶνται	ἰεῖμην ἰεῖο (-εἰσο) ἰεῖτο ἰεῖμεθα ἰεῖσθε ἰεῖντο	ἵεσθαι	(enviando, que envía) ἰέμενος, -μένη, -μενον
	Imperf.	ἰέμην ἰεσο ἰετο	ἰεμεθα ἰεσθε ἰεντο				
	Fut.	ἡσομαι			ἡσοίμην	ἡσεσθαι	(que enviará, para enviar) ἡσόμενος, -μένη, -μενον
	Aoristo	εἶμην εἶσο εἶτο εἶμεθα εἶσθε εἶντο	— οὐ ἕσθω ἕσθε ἕσθων	ῶμαι ῆ (ῆσαι) ῆται ῶμεθα ῆσθε ῶνται	εἶμην εἶο (εἶσο) εἶτο εἶμεθα εἶσθε εἶντο	ἕσθαι	(enviando, que enviou) ἕμενος, ἑμένη, ἕμενον
	Perf.	εἶμαι	— εἶσο	εἰμένος ῶ	εἰμένος εἶην	εἶσθαι	(que ten enviado, enviado) εἰμένος, -η, -ον
	Plus	εἶμην					
PASIVA	Fut.	(serei enviado) ἐθήσομαι			(sería, sexa... enviado) ἐθησοίμην	(haber de ser enviado) ἐθήσεσθαι	(que será enviado, para ser enviado) ἐθησόμενος, -μένη,-μενον
	Aoristo	(fun enviado) εἶθην	(sé enviado) — ἐθητι	(sexa enviado) ἐθῶ	(sería, sexa... enviado) ἐθεῖην	(ser enviado) ἐθῆναι	(que foi enviado) M- ἐθεῖς, ἐθέντος F- ἐθεισα, ἐθείσης N- ἐθέν, ἐθέντος

II. VERBOS EN -μι CON SUFFIXO -νυ- NO PRESENTE: δείκνυμι(amosar)							
ACTIVA		Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
	Presente	(amoso) δείκνυμι δείκνυς δείνυσι(ν) δείκνυμεν δείκνυτε δείνύασιν	(amosa ti) δείκνυ δείκνύτω δείκνυτε δείκνύντων	(amose) δεικνύω δεικνύης δεικνύη δεικνύωμεν δεικνύητε δεικνύσσι(ν)	(amosaría, amose...) δεικνύοιμι δεικνύοις δεικνύοι δεικνύοιμεν δεικνύοιτε δεικνύοιεν	(amosar) δεικνύναι	(amosando, que amosa) M- δεικνύς, δεικνύντος F- δεικνύσα δεικνύσης N- δεικνύν δεικνύντος
	Imperf.	(amosaba) ἐδείκνυν ἐδείκνυς ἐδείκνυ	ἐδείκνυμεν ἐδείκνυτε ἐδείκνυσαν				
	Futuro	(amosarei) δείξω			(amosaría, amose...) δείξοιμι	(ir amosar) δείξειν	(que amosará, para amosar) M- δείξων, -οντος F- δείξουσα, -ης N- δείξον, -οντος
	Aoristo	(amosei) ἔδειξα	(amosa ti) — δείξον	(amose) δείξω	(amosaría, amose...) δείξαιμι	(amosar) δείξαι	(que amosou, amosando) M- δείξας, -αντος F- δείξασα, -ης N- δείξαν, -αντος
	Perfecto	(teño amosado) δέδειχα	(ten amosado) — δέδειχώς ἴσθι	(teña amosado) δέδειχω	(teña amosado...) δέδειχοιμι	(ter amosado) δέδειχέναι	(ten amosado, amosando) M- δεδειχώς, -οτος F- δεδειχῦα, -ας N- δεδειχός, -οτος
	Plusc.	(tiña amosado) ἔδεδείχειν					
MEDIA	Presente	δείκνυμαι δείκνυσαι δείκνυται δεικνύμεθα δείκνυσθε δείκνυνται	— δείκνυσσο δεικνύσθω — δείκνυσθε δεικνύσθων	δεικνύμαι δεικνύη δεικνύται δεικνύμεθα δεικνύσθε δεικνύνται	δεικνυοίμην δεικνύοιο δεικνύοιτο δεικνυοίμεθα δεικνύοισθε δεικνύοντο	δείκνυσθαι	(amosando, que amosa) M- δεικνύμενος, -ου F- δεικνύμενη, -ης N- δεικνύμενον, -ου
	Imperf.	ἐδεικνύμην ἐδείκνυσσο ἐδείκνυτο	ἐδεικνύμεθα ἐδείκνυσθε ἐδείκνυντο				
	Fut.	δείξομαι			δείξοίμην	δείξεσθαι	(que amosará, para amosar) δείξόμενος, -η, -ον
	Aor.	ἐδείξάμην	— δείξαι	δείξωμαι	δείξάιμην	δείξασθαι	(amosando, que amosou)
	Perf.	δέδειγμαι	— δέδειξο	δεδειγμένος ᾧ	δεδειγμένος εἶην	δέδειχθαι	(que ten amosado, amosado) δεδειγμένος, -η, -ον
	Plus	ἔδεδείγμην					
	PASIVA	Futuro	(serei amosado) δειχθήσομαι			(sería, sexa... amosado) δειχθήσοίμην	(haber de ser amosado) δειχθήσεσθαι
Aoristo		(fun amosado) ἐδείχθην	(sé amosado) — δείχθητι	(sexa amosado) δειχθῶ	(sería, sexa... amosado) δειχθείην	(ter sido amosado) δειχθῆναι	(que foi amosado) M- δειχθείς, -εντος F- δειχθεῖσα, -ης N- δειχθέν, -εντος

III. VERBOS EN -μι SEN REDUPLICACIÓN NIN SUFIXO NO PRESENTE. (VERBOS DEFECTIVOS)

VERBO εἶμι (ir)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	(vou) εἶμι εἶ εἶσι(ν) ἴμεν ἴτε ἴασι(ν)	(vai ti) — ἴθι ἴτω — ἴτε ἰόντων	(vaia) ἴω ἴης ἴη ἴωμεν ἴητε ἴωσιν	(iría, fose...) ἴοιμι ἴοις ἴοι ἴοιμεν ἴοιτε ἴοιεν	(ir) ἰέναι	(indo, o/a que vai) M- ἰών, ἰόντος F- ἰούσα, ἰούσης N- ἰόν, ἰόντος
Imperfect	(ía) ἦα/ ἦειν ἦισθα/ ἦεις ἦει/ ἦειν	ἦμεν/ ἦειμεν ἦτε/ ἦειτε ἦσαν/ ἦεσαν				

* O verbo εἶμι só ten presente en voz activa, o resto dos tempos tómanse de ἔρχομαι.

VERBO φημί (falar)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	(falo) φημί φής/ φής φησί(ν) φαμέν φατέ φασί(ν)	(fala) — φάθι φάτω — φάτε φάντων	(fale) φῶ φῆς φῆ φῶμεν φῆτε φῶσι	(falaría, fale...) φαίην φαίης φαίη φαῖμεν φαῖτε φαῖεν	(falar) φάναι	(falando, o/a que fala) M- φάς, φάντος F- φᾶσα, φάσης N- φάν, φάντος
Imperfecto	(falaba) ἔφην ἔφησθα/ ἔφης ἔφη ἔφαμεν ἔφατε ἔφασαν					
Futuro	(falarei) φήσω φήσεις φήσει φήσομεν φήσετε φήσουσι(ν)			(falaría, fale...) φήσοιμι φήσοις φήσοι φήσοιμεν φήσοιτε φήσοιεν	(ir a falar) φήσειν	(o que falará, para falar) M- φήσων, -οντος F- φήσουσα, -ης N- φήσον, -οντος
Aoristo	(falei) ἔφησα ἔφησας ἔφησε(ν) ἔφήσαμεν ἔφήσατε ἔφησαν	(fala) — φῆσον φησάτω — φήσατε φησάντων	(fale) φήσω φήσης φήση φήσωμεν φήσητε φήσωσι(ν)	(falaría, fale...) φήσαιμι φήσαις φήσαι φήσαιμεν φήσαιτε φήσαιεν	(falar) φήσαι	(o que falou, falando) M- φήσας, -αντος F- φῆσα, -ης N- φήσαν, -αντος

* φημί carece de perfecto.

* O imperfecto de φημί pode ter valor de aoristo.

* Na voz media úsase o imperfecto: ἔφαμην, ἔφαο, ἔφατο (en Homero sen aumento: φάτο)

ORACIÓN DE INFINITIVO

O infinitivo é unha forma nominal (ou non persoal) do verbo polo que funciona ao mesmo tempo como:

a) Nome: na frase fai as súas funcións entre as que destacan **complemento directo** de verbos transitivos, **suxeito** de verbos e expresións impersoais (funcións de or. completiva). Tamén pode ser complemento dun nome, dun adxectivo, complemento de finalidade...

O infinitivo pode ir **substantivado** co artigo neutro τό.

Ex: τὸ λέγειν τὴν ἀλήθειαν: **O dicir a verdade**

b) Verbo: pode levar os complementos dun verbo: c. directo, c. indirecto, c.c., réxime especial, c. axente, atributo e suxeito. O suxeito do infinitivo sole ir en acusativo, si se trata de εἶναι (infinitivo de εἶμι) o atributo tamén vai en acusativo. O infinitivo cos complementos que dependen del constitúe a **oración de infinitivo**.

Cando o infinitivo leva suxeito á hora de **traducir** é necesario introducir a nosa conx. **que** e traducir o infinitivo por un verbo persoal.

PRINCIPAIS FUNCIÓNS DO INFINITIVO

1. SUXEITO DE VERBOS E EXPRESIÓNS IMPERSOAIS:

Verbos impersoais: δεῖ, χρῆ (é necesario), δοκεῖ (parece, parece ben a + dat.)...

Ex: δεῖ τὸν ἄνθρωπον λέγειν τὴν ἀλήθειαν: *é necesario que o home diga a verdade*

Expresións impersoais: Atrib. + ἐστί: ἀγαθόν ἐστί, αἰσχρόν ἐστί (é bo, é vergonzoso), ἀναγκή ἐστί (é necesario)...

Ex: ἀγαθόν ἐστί τὸν ἄνθρωπον λέγειν τὴν ἀλήθειαν: *é bo que o home diga a verdade*

2. COMPLEMENTO DIRECTO DE VERBOS TRANSITIVOS

Complemento directo de verbos que signifiquen *querer* (βούλομαι, ἐθέλω), *dicir* (λέγω) *pensar, crer, considerar* (νομίζω), *ordenar* (κελεύω)

Ex: Οἱ πατέρες ἐθέλουσι τοὺς παῖδας λέγειν τὴν ἀλήθειαν: *Os pais queren que os fillos digan a verdade*

O PARTICIPIO

O participio é unha forma nominal(ou non persoal) do verbo, polo que funciona ao mesmo tempo como:

a) Adxectivo: concerta na frase, ó igual que os adxectivos, cun substantivo en xénero, número e caso. O participio fai a función de modificador do substantivo co que concerta.

b) Verbo: pode levar os complementos dun verbo: complemento directo, indirecto, circunstancial, axente, predicativo... etc. O substantivo co cal concerta é o seu suxeito.

CONSTRUCCIÓNS DE PARTICIPIO

1. PARTICIPIO CO ARTIGO: equivale a unha oración de relativo.

Construción: Substantivo + artigo + complementos do participio + participio.

Ex: Οἱ ἄνθρωποι οἱ τὴν ἀλήθειαν λέγοντες ἀγαθοὶ εἰσὶν: Os homes **que din a verdade** son bos.

2. PARTICIPIO SEN ARTIGO (Participio concertado): Equivale a unha oración subordinada circunstancial (temporal, causal, final...). Pódese traducir por xerundio (part. activo) ou por participio (part. pasivo), or. sub. circunstancial ou or. de relativo.

Construción: Substantivo + complementos do participio + participio.

Ex: Οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀλήθειαν λέγοντες ἀγαθοὶ εἰσὶν: Os homes **dicindo a verdade** son bos/ Os homes **cando din a verdade** son bos/ : Os homes **que din a verdade** son bos.

3. XENITIVO ABSOLUTO (≅ Ablativo absoluto latino): É un participio en xenitivo que acompaña a un substantivo no mesmo caso **que non fai unha función na or. principal**, constituíndo ambos unha oración á parte, tamén con valor de or. subordinada circunstancial. Pódese traducir por construción de xerundio ou participio. ou or. subordinada circunstancial.

Construción: Substantivo en xenitivo + complementos do participio + participio en xent.

Ex: Τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀλήθειαν λεγόντων, ἡ δίκη ἐν τῇ πόλει ἔσται: **Dicindo os homes a verdade**, a xustiza estará na cidade/ **Mentres os homes digan a verdade**, a xustiza estará na cidade.

Tradución xenérica de participios:

- **Participio activo: xerundio** (“educando”)/ or. relativo co verbo no tempo correspondente

- **Participio pasivo: participio** (“educado”)/ or. relativo co verbo no tempo correspondente

PREPOSICIÓNS

		Acusativo	Xenitivo	Dativo
Con só caso	ἀνά	cara (arriba), por, durante		
	εἰς	a, cara (dentro)		
	ἀντί		en vez de	
	ἀπό/		de, dende	
	ἐκ, ἐξ		de, dende (dentro), por	
	πρό		diante de, por	
	ἐν			en, entre
	σύν			con
Con dous casos	διὰ	por, a causa de	por, a través de, durante	
	κατά	cara (abaixo)	contra, de arriba á abaixo	
	μετά	despois de, detrás de	con	
	ὑπέρ	por riba de, máis alá de	sobre, por, en nome de	
Con tres casos	ἀμφί	respecto a	a cerca de	arredor de
	ἐπί	cara a, contra	sobre, en	sobre, preto de
	παρά	ó longo de, xunto a	xunto a, de parte de, ao longo de	xunto a, en casa de
	περί	arredor de	acerca de	arredor de
	πρός	a, cara a, ata, contra	de, do lado de	xunto a, ademais de
	ὑπό	debaixo de	por, baixo a dirección de	debaixo de

- Os verbos compostos con preposición son moi frecuentes en todas as linguas. Neste caso á preposición denominámola **preverbio**.

- As preposicións (e preverbios) poden sufrir cambios fonéticos como a elisión da súa última vogal cando a seguinte palabra comeza por vogal, ou aspiración da oclusiva se a vogal que sigue é aspirada. Os preverbios, ademais, sofren cambios por asimilación (asemellarse á consonante que lle segue). Temos os seguintes cambios posibles:

ἀνά: ἀν', ἀν-

ἀντί: ἀντ', ἀνθ', ἀντ-, ἀνθ-

ἀπό: ἀπ', ἀφ', ἀπ-, ἀφ-

διὰ: δι', δι-

εἰς: ἐς (variante dialectal)

ἐκ ante consonante, ἐξ ante vogal

ἐν: ἐμ- (ante labial μ, π, β, φ), ἐλ- (ás veces ante λ)

ἐπί: ἐπ', ἐφ', ἐπ-, ἐφ-

κατά: κατ', καθ', κατ-, καθ-

μετά: μετ', μεθ', μετ-, μεθ-

παρά: παρ', παρ-

πρό: non elide a súa vogal, pero προ-ε> προου

συν: συμ- (ante labial μ, π, β, φ), συλ- (ante λ), συ-/συσ- (ante ζ-, σ-), συγ- (ante velar γ, κ, χ)

ὑπό: ὑπ', ὑφ', ὑπ-, ὑφ-

* ἀμφί, περί, πρὸς e ὑπέρ non sofren cambios.

CADROS BÁSICOS DE DESINENCIAS

1ª DECLINACIÓN							2ª DECLINACIÓN					
Singular						Plural	Singular			Plural		
	Femininos			Mascullinos				Mas-Fem.	Neutros	Mas-Fem.	Neutros	
N	-α	-α	-η	-ας	-ης	-αι	N	-ος	-οϐ	-οι	-α	
V	-α	-α	-η	-α	-α		V	-ε		-οϐς		-οϐς
Ac	-αϐ	-αϐ	-ηϐ	-αϐ	-ηϐ		Ac	-οϐ				
x	-ας	-ης	-ης	-οϐ	-οϐ	-ων	x	-οϐ		-ων		
D	-α	-η	-η	-α	-η	-αις	D	-ω		-οις		

3ª DECLINACIÓN				
Singular			Plural	
	Mas-Fem.	Neutros	Mas-Fem.	Neutros
N	-ς/ Vog. longa	-	-ες, -εις	-α, -η
V	- / = nom.			
Ac	-α, -η/ -ν		-ας/ -εις	
X	-ος, -ους, -εως		-ων	
D	-ι		-σι(ν)	

TERMINACIÓN DOS TEMPOS VERBAIS MÁIS FRECUENTES

	Indicativo		Infinitivo		Participio	
	Activa	Media (pasiva)	Activa	Media (pasiva)	Activa	Media (pasiva)
Presente	-ω -εις -ει -ομεν -ετε -ουσι(ϑ)	-ομαι -ει, -η -εται -ομεθα -εσθε -ονται	-ειν	-εσθαι	-ων, -οντος -ουσα, -ουσης -ον, -οντος	-όμενος, -η, -ον
Imperfecto	-ον -ες -ε(ϑ) -ομεν -ετε -ον	-ομην -οϑ -ετο -ομεθα -εσθε -οντο				
Futuro	-σω -σεις -σει -σομεν -σετε -σουσι(ϑ)	-σομαι -σει, -ση -σεται -σομεθα -σεσθε -σονται	-σειν	-σεσθαι (med.) -θησεσθαι (pas.)	-σων, -σοντος -σουσα, -σουσης -σον, -σοντος	-σόμενος, -η, -ον (med) -θησόμενος, -η, -ον (pasiva)
Aoristo	-σα -σας -σε(ϑ) -σαμεν -σατε -σαν	-σαμην -σω -σατο -σαμεθα -σασθε -σαντο	-σαι	-σασθαι (med.) -θηναι (pas.)	-σας, -σαντος -σασα, -σασης -σαν, -σαντος	-σάμενος, -η, -ον (med.) -θεις, -θεντος -θειςα, -θειςης -θεν, -θεντος (pas.)
Perfecto	-κα -κας -κε(ϑ) -καμεν -κατε -κασι(ϑ)	-μαι -σαι -ται -μεθα -σθε -νται	-κεναι	-σθαι	-κώς, -κότος -κυια, -κυιης -κός, -κότος	-μενος, -η, -ον

A painting of a warrior on a horse, wearing a yellow helmet and armor, holding a long spear. The warrior is depicted in a dynamic pose, riding a grey horse. The background is a plain, light-colored surface.

**IES DE MELIDE
DEPARTAMENTO DE GREGO**

